

LA INTEGRACIÓ ROMANESA A ULLDECONA

Per Enrique Canalda Pastor i
Ricard Escandell Piera

INTRODUCCIÓ

El tema

El treball de recerca tracta sobre la immigració romanesa i el que pretén és fer un estudi sociològic sobre les causes que van impulsar a emigrar del seu país aquesta població i poder descobrir com ha canviat i com està sent la seva vida un cop han arribat aquí.

Primer, he fet una síntesi de la situació econòmica, política i social actual de Romania, per poder observar quins són els problemes principals i les mancances, i comparar-ho amb la situació econòmica, política i social d'Espanya.

Després, he estudiat la població d'Ulldecona, com està estructurada demogràficament (distribució dels habitants per edats), l'he comparada amb la població estrangera i, especialment, amb la població romanesa que resideix actualment entre nosaltres, per comprovar quines diferències hi ha entre elles i com repercuteix i repercutirà en aquesta nova situació.

Un cop he tingut situada Romania i la població romanesa immigrant, el que he fet per portar a terme l'estudi sociològic és una enquesta, que ha estat estructurada en 20 preguntes repartides en quatre grups diferents en què s'analitzen les causes i les conseqüències de l'emigració d'aquesta població romanesa. Perquè aquesta

enquesta arribés a més gent i pogués ser entesa per tots els romanesos i totes les romaneses, vaig demanar a una companya de classe romanesa que me la traduís a aquesta llengua.

L'enquesta és la part més important de l'estudi, és l'eix central del qual depenen totes les altres parts, és d'on s'extrauen totes les conclusions per poder fer així una valoració final i concloure si hem pogut arribar a tenir un coneixement millor d'aquesta població romanesa, per poder tenir una millor relació amb ells i propiciar una millor integració.

El perquè del tema

A l'hora d'escollir un tema per al treball de recerca, en volia trobar un que m'aportés alguna cosa, que no fos simplement una obligació, sinó que en pogués gaudir mentre el feia, ja que estava segur que, si el tema no m'atreia, em costaria molt d'obtenir-ne un resultat òptim.

La idea del tema sobre la immigració se'm va ocórrer gràcies al fet que formo part d'una família dedicada a la pagesia. La feina d'un pagès actualment és una feina molt poc valorada i molt poc demanada, ja que no hi ha horaris ni vacances i el seu rendiment és molt irregular, perquè no solament depèn de les hores que hi dediques sinó d'uns altres factors incontrolables i imprevisibles, com són els fenòmens

naturals, els quals et poden arribar a destruir o a malmetre tota la collita d'un any de feina i d'inversió, amb la qual cosa s'arriba així a tenir més despeses que beneficis. També és un gran problema per als pagesos trobar gent que l'ajudi a recollir la producció, perquè és una feina temporal (hi ha èpoques de l'any en què no hi ha feina, sense un sou fix —es paga per hores treballades— i és dur haver de treballar a l'aire lliure i sofrir les inclemències del clima, passant calor a l'estiu i fred, a l'hivern. Els únics disposats a fer aquesta feina són, en molts casos, els immigrants, necessitats per la situació econòmica en què es troben.

En el cas de la meua família, des de petit he pogut conèixer i tractar amb molta gent de diferents nacionalitats i edats. Els treballadors que tota la vida havien treballat amb nosaltres (primer amb el meu avi i després amb el meu pare) es van anar fent grans i era molt difícil trobar gent jove que volgués treballar-hi. Més tard, amb la primera onada d'immigrants, majoritàriament marroquins, algerians i sud-americans, cap a final dels anys 80 i principi dels anys 90, van trobar una solució en aquest grup social.

A final dels 90, amb la segona onada d'immigrants, va tornar a haver-hi una gran ajuda per a la pagesia. Ara, eren naturals de l'Europa de l'est. Aquest cop vam donar feina a dos romanesos, ja que un amic dels meus pares els va preguntar si els feia falta gent per treballar al camp, perquè els tenia acol·lits a casa (els va acollir perquè va saber que no tenien casa i que dormien en uns Land-Rover abandonats). Més tard va treballar amb nosaltres el romanès amb qui actualment tenim més relació i al qual vam ajudar a trobar feina en un restaurant. Els que actualment ens ajuden a recollir la producció són la seva sogra i el seu cunyat (que només ve cada any durant uns mesos, quan té menys feina a Romania, ja que és pagès i allí té la família).

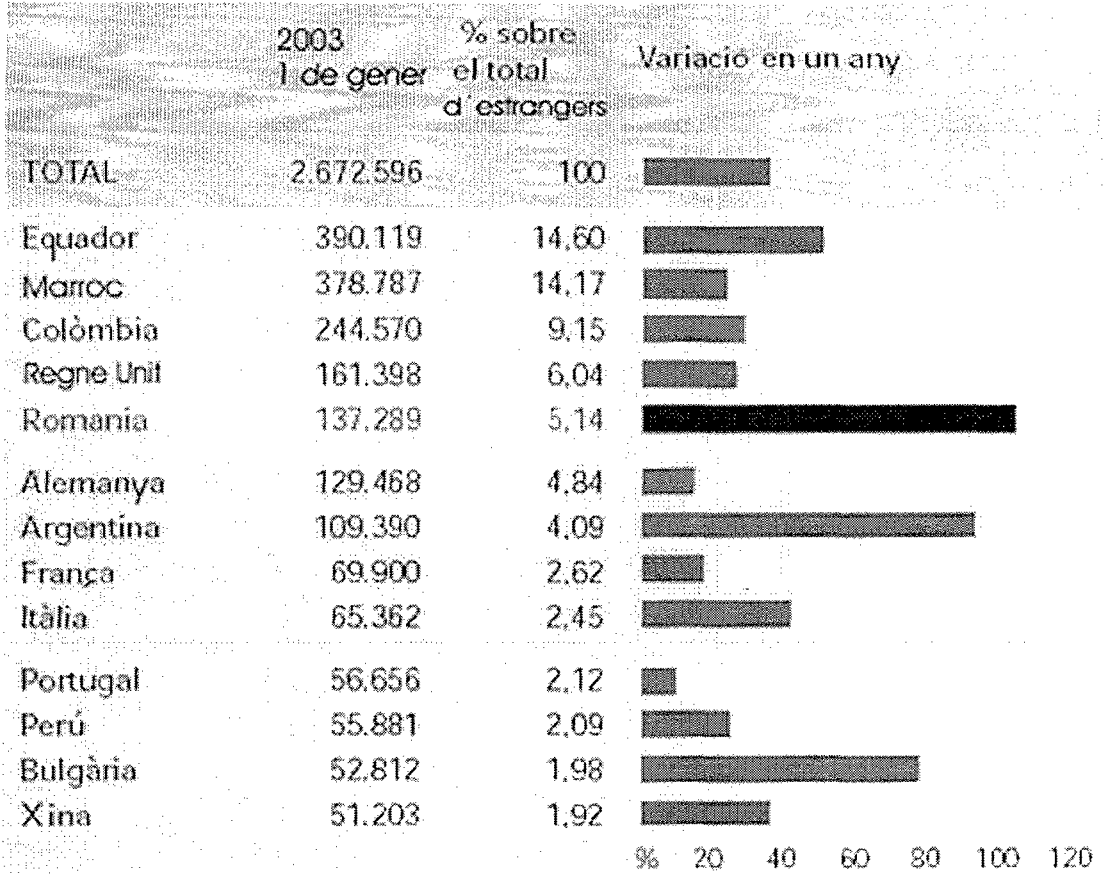
Una altre motiu que em va fer decantar per escollir aquest tema és l'espectacular arribada d'immigrants que hi ha hagut en els últims anys i les conseqüències que això ha comportat a la societat ulldeconina, que ha passat de tenir una població envellida a una població molt més jove, que ha ajudat que el creixement de la població tornés a ser positiu com era ara fa molts anys, que també ha fet que tornés a haver-hi vida i colors pels carrers i evitar que la constant sortida de la població activa cap a les ciutats, i que la disminució de nens a les escoles acabés provocant l'extinció d'un poble que va arribar a ser la capital de la seva comarca; a més, també ha ajudat a reconstruir l'antic nucli urbà de la població que estava abandonat i en perill de perdre's. Però aquesta onada d'immigrants també ha causat molta inseguretat, tensió i racisme entre la població amb un nombre reduït de gent problemàtica, que n'afecta tota la resta i que fa més difícil la seva integració i la nostra acceptació.

Finalment, el que em va ajudar a escollir aquest tema és la pròpia experiència que he viscut jo mateix, ja que tinc mitja família que va emigrar a Catalunya ara fa més de 30 anys, i, per això mateix, aquest tema sempre m'ha despertat molta sensibilitat i interès.

Del total de la població immigrant estrangera que viu a Ulldecona, que representa el 25,4% del total de la població, vaig escollir especialment la romanesa, ja que és la més nombrosa, amb el 38,4% del total d'estrangers, i la que té una tendència més alta a continuar creixent en els pròxims anys (actualment s'ha estancat l'arribada de marroquins i algerians, que va arribar a tenir molta importància i que avui dia és la segona amb el nombre més alt de població, amb el 23,4% dels estrangers). També, perquè és amb la que tinc més relació i confiança en conèixer i tenir relació amb romanesos de totes les edats i sexes.

Estrangers residents a Espanya

Principals països de procedència

Amb aquest treball el que vull aconseguir és conèixer millor les causes del'arribada d'aquesta població romanesa, estudiar quina era la seva situació abans de venir cap a Espanya, tant econòmica, com política i social: veure de què treballaven, com era la seva vida abans d'arribar-hi, de quines zones de Romania provenien... Un cop coneguda la seva situació abans d'emigrar, el que he volgut fer, també, és estudiar com ha estat el seu viatge de vinguda, quins problemes van tenir durant la seva migració, perquè van escollir venir a Espanya i especialment a Ulldesona... I com va

ser la seva arribada aquí, quant de temps fa que van venir-hi, amb qui estan vivint, de què treballen, com ha estat o com està sent la seva adaptació i la seva integració, com és la seva relació amb nosaltres, entre ells i amb els altres grups d'immigrants... I amb tota aquesta informació, poder arribar a conèixer-los millor, comprendre'ls i evitar els perjudicis que en molts casos no ens deixen veure la difícil situació per la qual estan passant molts d'ells (tant semblant a la de moltes de les nostres famílies de fa uns anys) i que provoca que en molts casos els marginem i alimentem el racisme i la xenofòbia.

Demografia d'Uldecona

Comparacions entre Romania i Espanya

	ROMANIA	ESPANYA
Nombre d'habitants	21.772.000	43.197.700
Superfície (km ²)	238.391	504.782
Clima	continental	mediterrani
PIB (milions €)	150.972	696.208
Exportacions (milions €)	12.827	197.659
Importacions (milions €)	15.015	207.884
Renda per càpita (anual) (€)	6.748	21.460
Atur declarat (%)	6,2	10,5
Telèfons	9,2 milions	19 milions
Ràdios	7,2 milions	13,1 milions
Televisions	5,3milions	20 milions
Creixement població (%)	-0,3	1,22
Esperança de vida (anys)	71,4	78,71
Calories diàries consumides	2.943	3.353
Analfabetisme (%)	3	0,2
PIB en sanitat (%)	6,5	7,6
Carreteres (km)	153.359	346.858
Ferrocarril (km)	11.385	15.998

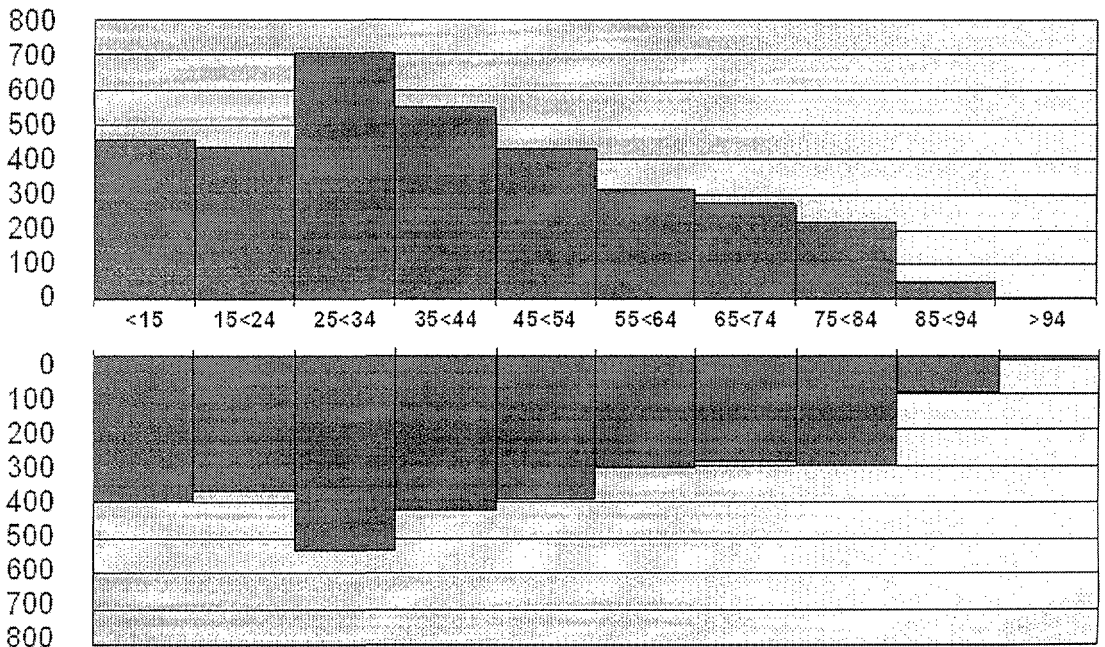
Població total d'Ulldecona (per edats)

EDAT	HOMES		DONES		TOTAL	
	nombre	%	nombre	%	nombre	%
<15	457	7	399	6	856	13
15<24	438	7	376	6	814	13
25<34	706	11	538	8	1244	19
35<44	549	8	425	6	974	14
45<54	432	7	393	6	825	13
55<64	313	5	308	5	621	10
65<74	276	4	293	4	569	8
75<84	225	3	305	5	530	8
85<94	55	1	99	1	154	2
>94	3	0	8	0	11	0
TOTAL	3454	53	3144	47	6598	100

Mitjana d'edat: 41,20 anys

HOMES

Piràmide d'edats

DONES

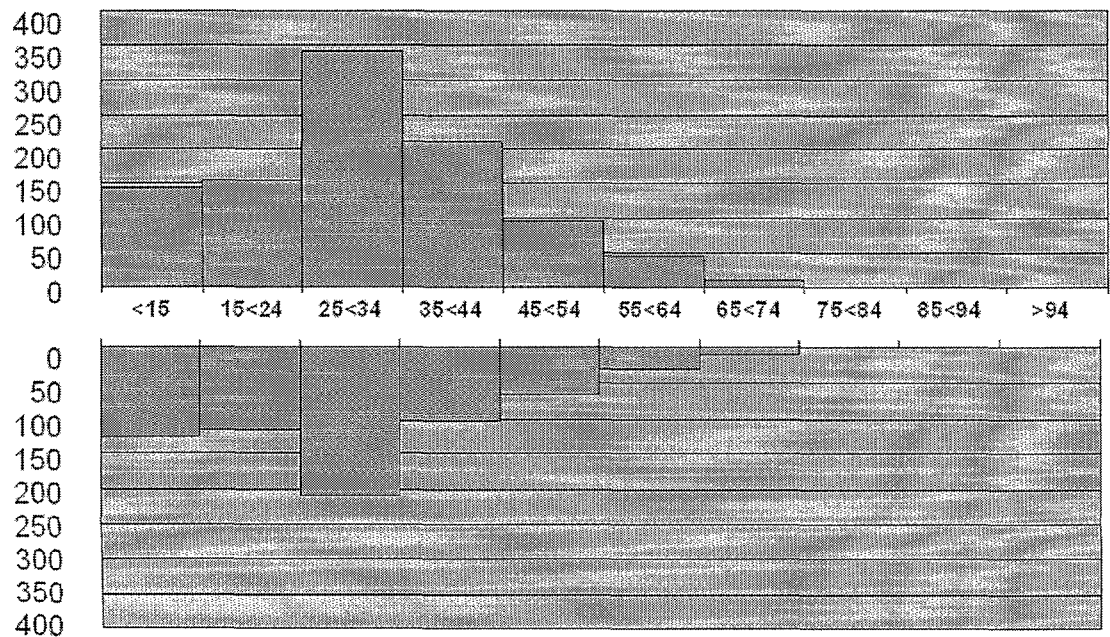
Població estrangera d'Uildecona (per edats)

EDAT	HOMES		DONES		TOTAL	
	nombre	%	nombre	%	nombre	%
<15	145	9	127	8	272	17
15<24	155	9	116	7	271	16
25<34	343	20	208	12	551	32
35<44	210	12	103	6	313	18
45<54	94	6	68	4	162	10
55<64	46	3	32	2	78	5
65<74	11	1	11	1	22	2
75<84	1	0	1	0	2	0
>85	0	0	2	0	2	0
TOTAL	1005	60	668	40	1673	100

Mitjana d'edat: 30,17 anys

Piràmide d'edats

HOMES

DONES

Població romanesa d'Ulldecona (per edats)

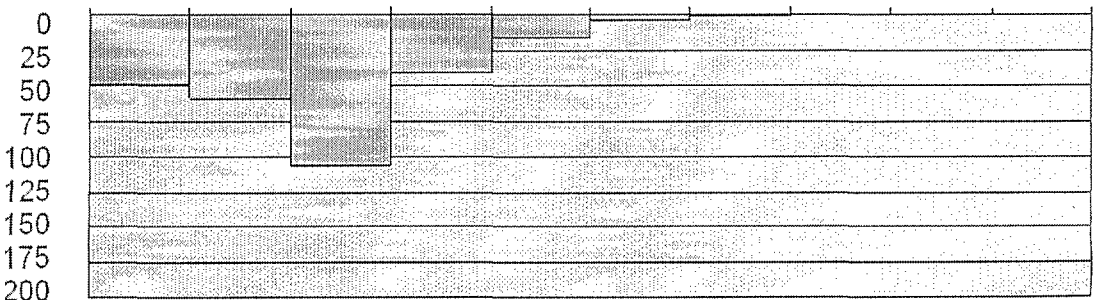
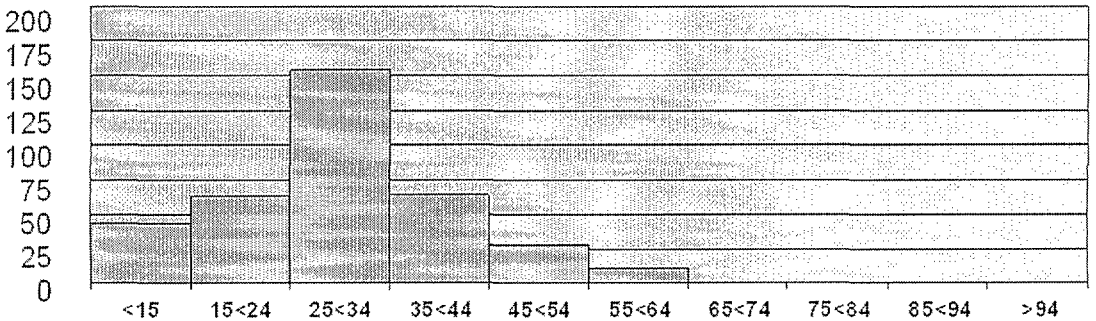
EDAT	HOMES		DONES		TOTAL	
	nombre	%	nombre	%	nombre	%
<15	44	7	49	7	93	14
15<24	63	10	59	9	122	19
25<34	154	24	107	17	261	41
35<44	65	10	41	7	106	17
45<54	27	4	17	3	44	7
55<64	11	2	4	0	15	2
65<74	0	0	1	0	1	0

TOTAL	364	57	278	43	642	100
-------	-----	----	-----	----	-----	-----

Mitjana d'edat: 28,20 anys

Piràmide d'edats

HOMES

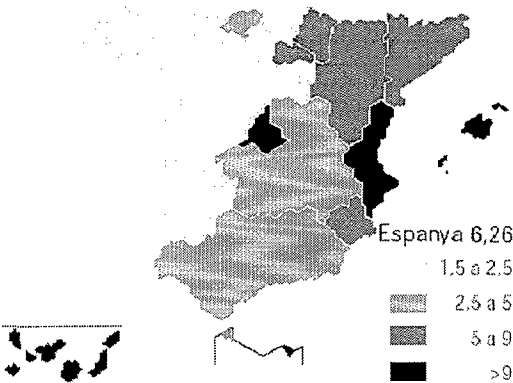
DONES

Total de nacionalitats de la població estrangera d'Ulldecona

	Dona	Home
Alemanya	35	26
Argèlia	18	39
Argentina	6	5
Austràlia	1	0
Austria	2	1
Bèlgica	5	3
Bolívia	4	8
Bulgària	1	5
Colòmbia	30	26
Equador	26	47
EUA	3	0
Etiòpia	1	0
Fed. Russa	10	19
França	10	8
Guinea Eq.	6	0
Holanda	3	3
Irlanda	1	2
Israel	1	0
Itàlia	2	5
Letònia	3	5
Marroc	119	273

	Dona	Home
Maurici	1	0
Moldàvia	22	41
Pakistan	3	2
Perú	1	6
Portugal	2	1
Regne Unit	14	16
R. Croàcia	2	2
R. Geòrgia	7	7
R. Lituània	2	3
R. Eslovàquia	3	1
R. Txeca	1	1
R. Dem. Congo	0	2
R. Dominicana	1	0
Romania	278	364
Senegal	0	2
Suïssa	2	1
Tanzània	1	0
URSS	14	23
Ucraïna	25	55
Veneçuela	1	1
Xile	2	1

A Ulldecona hi ha un total de 6598 habitants (dades recollides l'1 de gener de 2005). D'aquesta població, 1673 persones són estrangeres, és a dir, que el 25,4% del total de la població no és espanyola a Ulldecona, mentre que el percentatge total d'estrangers a Espanya és del 6,3% (hi ha més de 2,5 milions d'estrangers, i realment es calcula que pot arribar a més del 7%) i, a més, Ulldecona és el poble amb el percentatge d'estrangers en relació amb el Percentatge d'estrangers residents total de la població més alt respecte a la població resident (2003) de Catalunya.

El que hem de tenir clar és que això només representa la població censada, ja que hi ha un cert nombre de població (especialment estrangera), que no consta al padró municipal i, per tant, no surt reflectida en els resultats d'aquestes estadístiques.

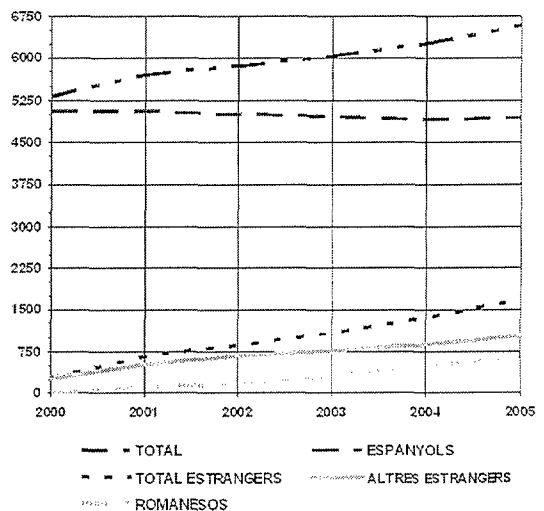
Ulldecona és un poble amb una població envellida, amb una mitjana de 41,20 anys, de la qual el 19,2% té més de 65 anys, tot i que hi estan incloses les dades de la població estrangera. El 53% de la població pertany al sexe masculí i el 47%, al femení.

Si ens fixem només en el percentatge de la població estrangera, hi ha un total de 1673 habitants de fins a 42 nacionalitats diferents. Aquesta és una població molt

més jove, que té de mitjana 11 anys menys que la resta de la població, més exactament parlàriem que la població estrangera establerta a Ulldecona té de mitjana 30,17 anys i només un 1,5% és població més gran de 65 anys. La diferència entre el nombre d'habitants d'un sexe i un altre augmenta a favor del sexe masculí que arriba fins al 60%, mentre que el percentatge de població de sexe femení minva fins al 40%.

Si d'aquesta població estrangera mirem només la que prové de Romania, que és la més abundant a Ulldecona amb més de 642 habitants i que representa el 38,4% del total de la població estrangera, podem observar com és encara una població més jove en relació amb l'estrangera, quasi 2 anys menys, i encara més que la població total, amb menys de 13 anys, l'edat mitjana és de 28,20 anys. Pràcticament es mantenen els percentatges dels sexes, amb què el percentatge del sexe masculí descendeix fins al 57% i el sexe femení s'eleva fins al 43%.

Evolució de la població d'Ulldecona durant el període 2000-2005

	2000		2001		2002	
	Nombre	%	Nombre	%	Nombre	%
TOTAL	5308	100	5692	100	5841	100
ESPANYOLS	5031	94,8	5045	88,6	4994	85,5
TOTAL ESTRANGERS	277	5,2	647	11,4	847	14,5
ALTRES ESTRANGERS	266	5	526	9,3	680	11,6
ROMANESOS	11	0,2	121	2,1	167	2,9

	2003		2004		2005	
	Nombre	%	Nombre	%	Nombre	%
TOTAL	6041	100	6259	100	6598	100
ESPANYOLS	4951	82	4905	78,4	4925	74,7
TOTAL ESTRANGERS	1090	18	1354	21,6	1673	25,3
ALTRES ESTRANGERS	768	12,7	871	13,9	1031	15,6
ROMANESOS	322	5,3	483	7,7	642	9,7

Aquesta gràfica representa l'evolució de la població censada a Ulldecona en els últims 5 anys, del 2000 al 2005. Per elaborar la gràfica s'han agafat les dades que corresponen a l'1 de gener de cadascun dels anys.

Com podem comprovar, la població ha augmentat. Actualment hi ha fins a 1290 habitants més que l'any 2000. Hi ha hagut un creixement demogràfic del 24,3%, però aquesta dada és enganyosa, ja que realment la població autòctona ha disminuït i ha passat de 5031 habitants a 4925, és a dir, que hi ha hagut un creixement demogràfic del -2,1%. Mentrestant, el nombre d'estrangers ha anat augmentant de forma espectacular, ja que ha passat dels 277 estrangers que hi havia el 2000 fins als 1673 que hi ha aquest 2005, amb la qual cosa s'ha experimentat un creixement del 504%. El cas dels romanesos és encara més espectacular, amb un creixement de fins al 57,36%, és a dir, que la població que hi ha actualment és quasi 60 vegades més gran que la que hi havia el 2000.

Una característica important dels estrangers procedents de Romania és que en aquests cinc anys ha anat augmentant el nombre d'habitants cada cop més, fins al

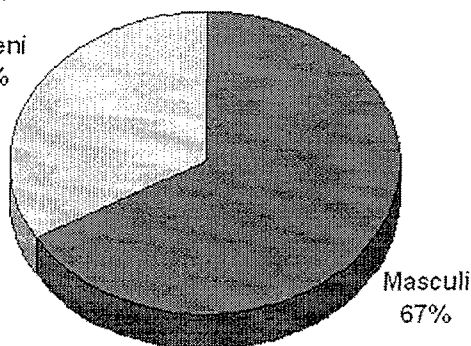
punt que cada any arriba més gent de la que ha arribat l'any anterior. De mitjana, cada any han vingut 126 romanesos i romaneses nous, però és en els últims anys en què ha arribat més gent, fins a abastar quasi 160 persones més per any. Mentrestant, aquests mateixos anys l'arribada d'estrangers d'altres nacionalitats s'ha estabilitzat i cada cop el nombre de romanesos i romaneses residents a Ulldecona es va igualant al nombre total de la resta d'estrangers (el 2000 la població romanesa representava aproximadament un 4% del total dels estrangers; en canvi, el 2005, la població romanesa representa més del 38% del total d'estrangers).

En conclusió, si no fos per la població estrangera que ens arriba cada any, l'autòctona d'Ulldecona cada cop seria més reduïda. Per exemple, actualment tindria sobre uns 4925 habitants. Aquesta població autòctona, l'any 2000, representava el 94,8% del total, mentre que la població estrangera era del 5,2%; avui dia, la primera ha minvat fins al 74,7%, mentre que l'estrangera ha augmentat fins al 25,3% (la població romanesa representa el 9,7% del total de la població).

Valoració de les respostes

Sexe

Femeni
33%

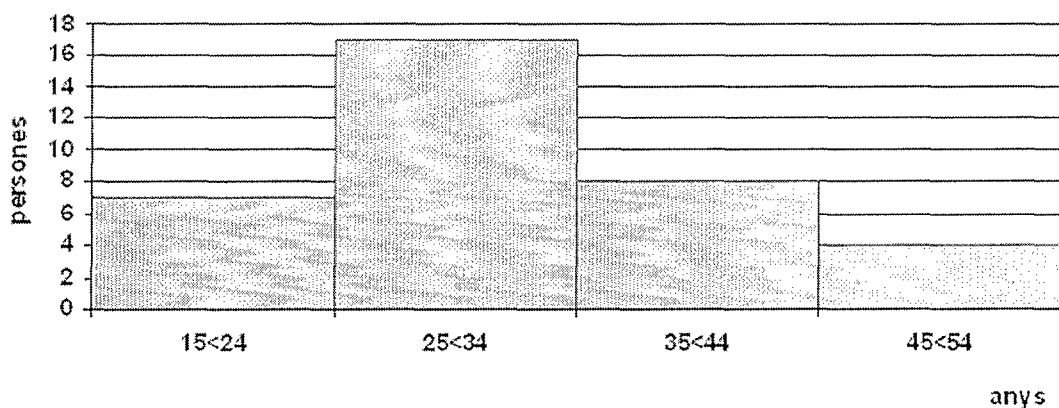
L'enquesta va ser repartida entre diferents grups d'immigrants romanesos, sense distingir-ne el sexe per poder

comprovar si hi havia tants homes com dones.

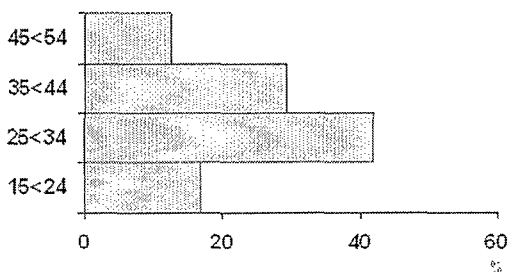
Un cop extretes les dades, he pogut comprovar que hi ha una majoria d'homes per sobre de les dones, amb la qual cosa podríem deduir que, a l'hora d'emigrar, són els homes els que es decideixen primer a emigrar o els que es veuen amb més capacitat de sortir-se'n amb èxit. Això pot ser a causa que els homes, la majoria de vegades, solen ser els primers a emigrar dins del nucli familiar o pel fet que aquests homes tinguin una vida social més activa, i com que jo he assistit als llocs d'oci on se solen reunir això ha pogut influenciar en els resultats. Tot i així, els percentatges es corresponen amb el cens de l'Ajuntament.

Edat

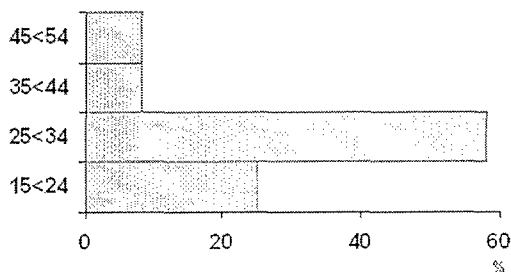
Total

Masculi

Femeni

L'enquesta estava dirigida al sector de la població activa, dels 16 als 65 anys, ja que m'interessava saber de què treballaven aquests immigrants i de què vivien, atès que els menors de 16 anys només emigren acompanyant la família i els majors de 65 anys ja no busquen feina.

El que he pogut comprovar és que la població que arriba aquí, a Catalunya, és una població jove, amb una mitjana d'edat de 30,97 anys, i que, dels enquestats, cap tenia més de 54 anys. Això significa que és la gent jove la que s'aventura més a emigrar, potser perquè en ser joves tenen més possibilitats de trobar feina i més possibilitats d'adaptar-se als canvis que els pot suposar aquest viatge.

Pregunta núm. 1

- De quin poble/ciutat prové?
 - Part del país
 - Distància de la capital
 - Nombre d'habitants
 - Quin era el sector predominant

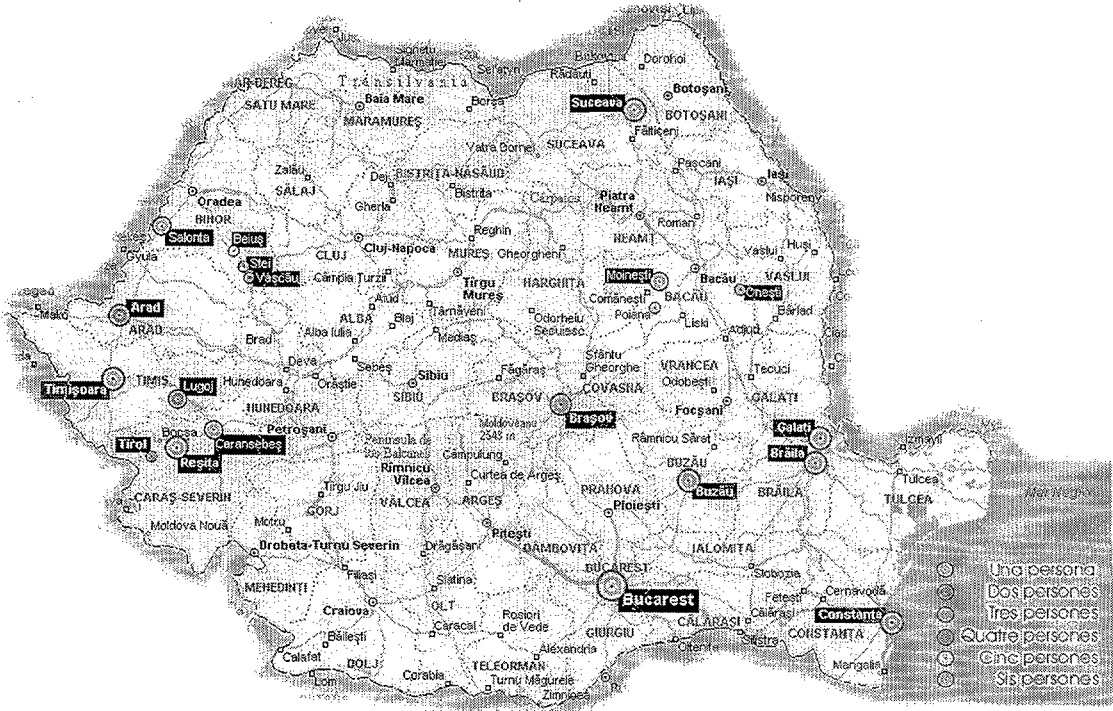
Part del país

Una majoria prové de l'oest i del nord-oest (Transilvània), tot i que és la zona més rica i desenvolupada, però és la que té més sortida i la que està més influenciada per la cultura i l'economia occidental dels alemanys i hongaresos.

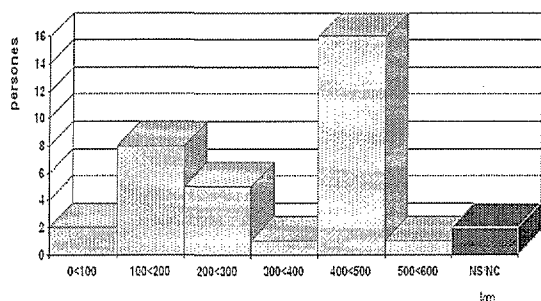
L'altra zona de què prové més gent és la de l'est i la del sud-est, la zona més pobre, en què la terra és molt àrida i el terreny, molt muntanyenc, la qual cosa origina que sigui molt poc productiva per conrear, en conseqüència, també és la zona menys industrialitzada.

Una altra zona d'on prové molta gent és la del centre, la zona amb el nucli industrial més important del país. També vénen d'aquí, ja que és una zona on hi ha una població més urbana i estan més en contacte amb el món occidental i metropolità.

Del sud i de les zones més rurals del nord és d'on vénen més pocs romanesos. Del sud, perquè és una zona més influenciada per Rússia, i de les zones rurals del nord, perquè són zones més aïllades.

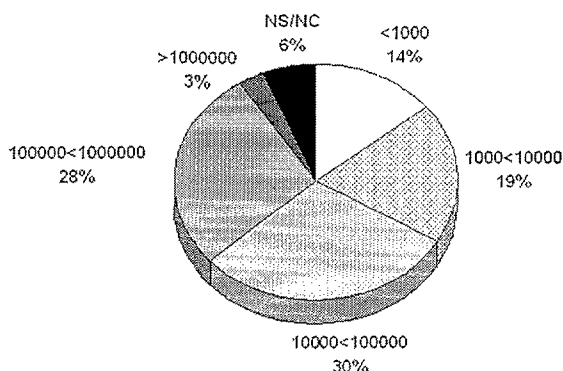

Distància de la capital

Com es pot veure, la gràfica ens mostra que la distància de la capital és pràcticament proporcional al nombre de gent que emigra, ja que la zona propera a la capital és una zona molt industrialitzada i més rica on la gent no té tants problemes per sobreviure.

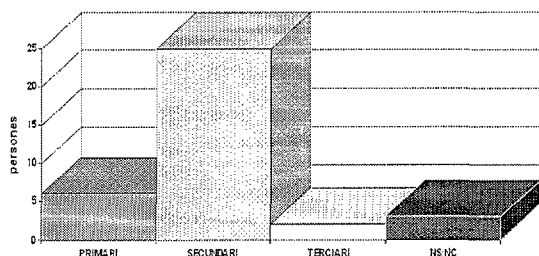
Nombre d'habitants

En vista dels resultats, paradoxalment és la població dels grans nuclis urbans la que més emigra. La població urbana és una població que té uns ingressos més elevats que la població rural, ja que aquesta pràcticament subsisteix amb el que té, però quan ha d'emigrar i ho ha de deixar tot per anar-se'n a viure a un altre lloc: la casa, la feina... Això, per a una, la població urbana, és més fàcil, ja que la feina se la pot deixar amb relativa facilitat i la casa la pot posar en venda (si és que era propietat seva), però la població rural, com per exemple els que treballaven de pagesos, està molt més

lligada a la terra i li és molt més difícil d'abandonar-la, a més que aquesta població rural està més aïllada i menys influïda per aquesta onada d'emigrants cap a l'occident.

Sector predominant

En lloc de predominar el sector primari, com en la majoria de països pobres, el sector que històricament ha predominat ha estat el secundari, la indústria, ja que l'agricultura no ha estat prou tecnificada i, actualment, la majoria de conreus són policultius i de subsistència. Tot això ha estat gràcies a la gran quantitat de recursos naturals (actualment baixos), encara que actualment, igual que a la majoria de països més desenvolupats, el sector serveis ha agafat una gran empenta.

A la gràfica es pot comprovar com és el sector secundari el que destaca (amb un 75,8% de les enquestes contestades) i no el terciari, com diuen les estadístiques. A més, hi ha un percentatge més elevat de gent procedent de poblacions on predomina el sector primari (18,2% de les contestades) que del terciari (6% de les contestades).

Pregunta núm. 2

-Quin era el seu ofici?

- Sou mensual
- Estudis

Aquesta gràfica respon a la primera qüestió de la pregunta número 2, en què es demanava per l'ofici a què es dedicaven abans d'emigrar.

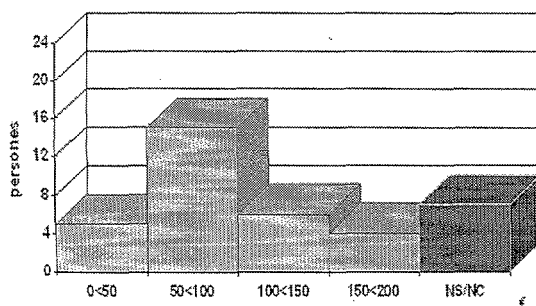
Els resultats que he pogut extraure segueixen la tònica que ens marcaven les estadístiques sobre la seva distribució dins del país, en què l'única diferència es troba en un descens del percentatge total del sector terciari en relació amb el secundari.

També amb aquests resultats podem validar encara més la hipòtesi que havíem plantejat a l'apartat de la pregunta núm. 1, en què es demanava el nombre d'habitants que tenia la població d'on provenien, sobre el fet que als treballadors del sector primari (6%), com seria el cas d'un pagès, els és molt més difícil d'abandonar el país pel fet que estan més lligats a la terra que no els que treballen en una fàbrica.

La davallada que hem comentat abans del sector terciari pot ser causada per la diferència de sou que hi ha entre els treballadors del sector secundari, que solen ser treballadors amb contractes temporals i sous baixos, i alguns del terciari que treballen amb contractes indefinits i en unes condicions laborals molt més bones, com podia ser el cas de metges i la resta de funcionaris. Per això, li és molt més favorable emigrar a algú que no està a gust amb la seva feina i no cobra un gran sou que a un altre que estigui estabilitzat amb un bon sou i una bona feina.

També és una dada important saber que un 10,7% de la gent que ha respost la pregunta estava a l'atur, molt per sobre del 6,2% de Romania, però que és molt semblant al percentatge espanyol que és d'un 11,7%.

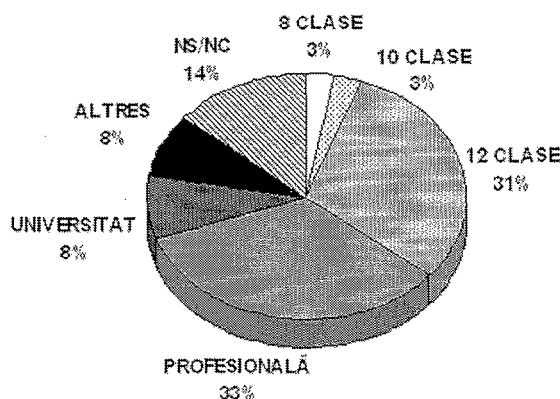
Sou mensual

Com podem comprovar, els sous pagats a Romania són molt més inferiors que a Espanya, però aquesta proporció no es manté amb els preus de restaurants i zones de lleure, o amb els productes importats de marques internacionals, que també podem trobar aquí i a uns preus similars als dels països més desenvolupats dels països de la UE (una mica més baixos).

La mitjana de sous que cobren a Romania és d'uns 200 €, i la mitjana del de la gent que ve aquí és de 101,8 €, per tant, la gent que hi arriba és gent que té un sou molt per sota de la mitjana.

Estudis

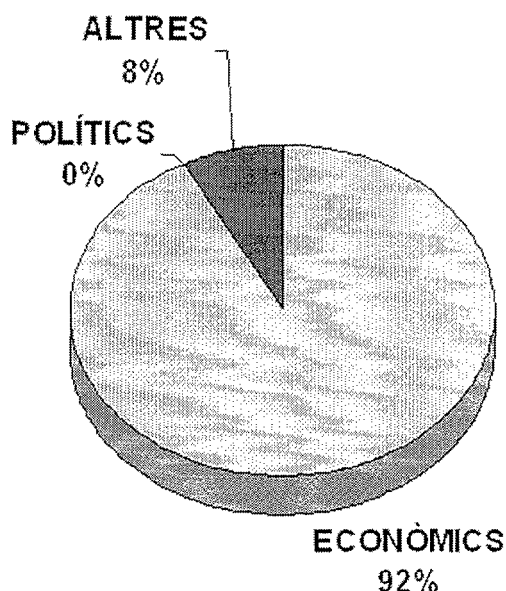

L'estructura de l'ensenyament a Romania és pràcticament igual a l'espanyola.

El 96,8% dels que han respost tenen els estudis mínims obligatoris. El 3% ha estudiat fins a «10 classe» (4t ESO); el 35,5%, fins al Liceu (batxillerat); el 38,7%, un mòdul (profesională); el 9,7% ha cursat els estudis universitaris, i de la resta, que seria el 9,7%, n'hi ha uns quants que han estudiat les «12 classe» més un mòdul (profesională). Com podem observar, la societat romanesa que ens arriba té bastants estudis i quasi el 55% té estudis superiors (profesională o universitaris).

Pregunta núm. 3

-Quines són les causes de la seva emigració?

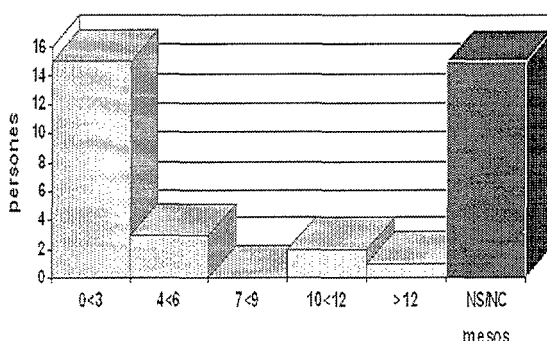

Abans, deu fer més de deu anys, els romanesos que emigraven ho feien més per fugir de la inestabilitat política que hi havia al país, amb un govern comunista al capdavant, i pels problemes que això ocasionava a la població. Eren temps de crispació i tensió dins la societat, i a més, en haver un règim comunista, el nivell de vida era molt baix i els drets i les llibertats dels ciutadans i ciutadanes eren pràcticament inexistents.

La situació política es va anar estabilitzant fins a arribar a la situació actual. Avui dia, amb un govern capitalista des del desembre de 2004, Romania s'ha convertit en un estat tranquil en qüestions polítiques, però és un dels països més corruptes d'Europa i, fins i tot, del món: el nivell de corrupció es troba al punt 7 (dins d'una escala de 10). També és el país més pobre que ha d'entrar dins la UE dels 27. Per això, el principal problema actual que causa aquest èxode de romanesos és l'economia del país.

Pregunta núm. 4

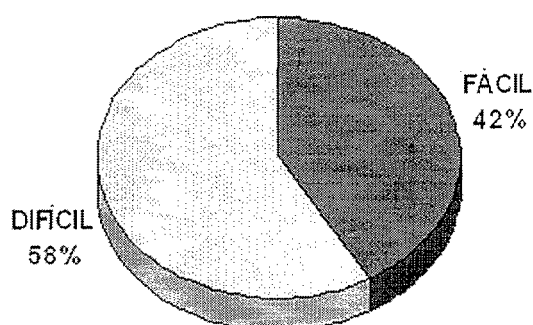
-Quan de temps li va costar de decidir-se a emigrar?

Hem obtingut una mitjana de temps molt baixa, és a dir, que hi ha una gran majoria de gent a qui va costar de decidir-se menys de 3 mesos. Això és a causa que, com que és tan fàcil sortir del país, hi ha molta gent romanesa emigrant que s'ha establert aquí i la gran majoria ha aconseguit una feina més ben pagada que a Romania i un nivell de vida molt superior. Els que encara no ho han fet observen que si emigren les coses els aniran molt millor que si es queden allà.

Pregunta núm. 5

- Com va ser el viatge de vinguda?
- Fàcil/ Difícil

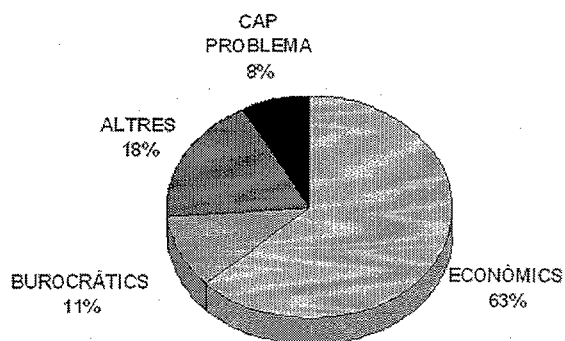

Cap a la dècada dels 80 i dels 90 els era complicadíssim emigrar a un altre país i, a més, si es feia il·legalment, era gairebé

impossible. En aquell temps es jugaven la vida en voler sortir del país, ja que si els agafaven els policies, si tenien sort, els retornaven a Romania; però, si no en tenien, els podien arribar a matar. Per això, molt poca gent s'hi atrevia.

No va ser fins fa uns 2 o 3 anys que es va firmar un acord entre Romania i la UE, amb el qual els romanesos podien circular lliurement pels seus països i estar vivint en qualsevol d'aquests països, generalment fins a uns tres mesos com a turista.

Quins problemes va tenir?

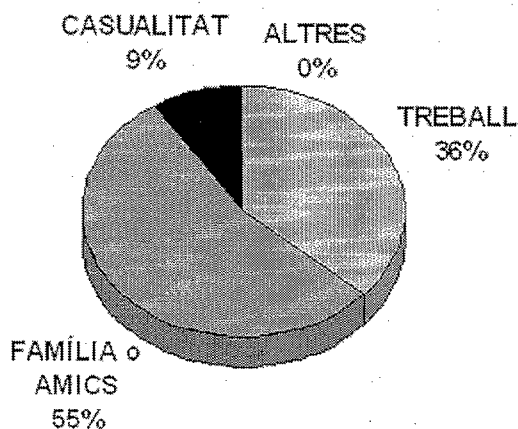
Tal com hem comentat a la pregunta número 3, la situació en aquests últims anys ha canviat molt i el país, quan parlem del sistema polític del govern, s'ha calmat. La causa principal per la qual emigra tanta gent és pels problemes econòmics.

Aquesta gràfica representa els principals problemes que tenen els romanesos en el viatge de vinguda.

Un altre cop, però potser no de manera tan intensa, els problemes econòmics aconseguixen una majoria absoluta amb un 69%; en segon lloc, hi ha els problemes burocràtics, que serien els que es refereixen als papers i visats que necessiten per poder sortir del país, amb un 11%.

Pregunta núm. 6

- Per què va escollir el lloc on resideix ara?

Aquesta pregunta també pot variar molt segons el temps que fa que aquesta gent va venir-hi. Els primers romanesos que van arribar, fa més de 5 anys, quan arribaven a Espanya, no tenien ningú en qui trobar suport, anaven a la deriva sense saber molts cops on anirien a parar i arribaven aquí per casualitat o molts cops perquè eren més ben rebuts (llocs com Alcanar, al principi del fenomen migratori, no els volien llogar habitatges per desconfiança i pel sol fet de ser d'un altre país, i especialment d'un país pobre. També a altres llocs com la Sénia, o altres poblacions més grans, llogar un pis o una casa era molt car a diferència dels preus que es pagaven a Ulldecona). Però durant aquest segle XXI, com que ha vingut altra gent, quan n'arriba més, ja troba el suport que li pot donar viure amb els seus familiars o viure a prop dels seus amics, sabent així que, en principi, sempre tindran algú que els pugui ajudar quan tinguin problemes.

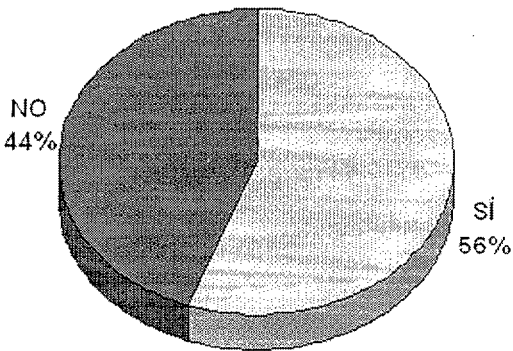
El 55% va venir aquí, a Ulldecona, perquè hi tenia familiars o amics vivint-hi. També podem observar com fins un 36% de la població va acudir-hi especialment perquè aquí ja tenia feina o perquè sabia que feia falta gent per treballar ja fos al camp, a la

construcció o en una fàbrica.

Finalment, amb un 9% podem veure com hi ha gent que ha arribat a Ulldesona per casualitat, perquè va ser al primer lloc que la van acollir o perquè va ser on el tren la va deixar... Aquest és el cas quasi sempre de la gent que ha arribat aquí sense planejar res, que ha vingut tota sola i no té a ningú vivint-hi, que va fugir a la desesperada amb una única intenció clara: sortir-ne per poder començar una vida de cap i de nou. Aquesta gent que va arribar de casualitat, tenia de mitjana quan va arribar uns 25 anys. La gent més gran quan emigra és perquè sap que podrà trobar una estabilitat segura i perquè té la seguretat de tenir gent vivint allí o de gent que hagi viscut aquesta experiència.

Pregunta núm. 7

- Coneixia el seu lloc de residència actual?

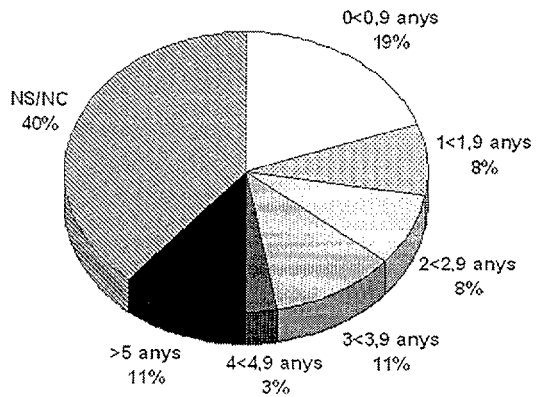
Aquesta pregunta també està molt relacionada amb les preguntes de la qüestió número 6, ja que, si van venir-hi perquè hi tenien familiars i/o amics, segurament coneixien Ulldesona o, almenys, n'havien sentit a parlar pels que ja eren aquí. Encara que també hi poden haver excepcions, de la gent que hi tenia familiars, un 58'3% coneixia Ulldesona; de la gent que va venir perquè sabia que hi trobaria feina, un 43'75% la coneixien, i dels que van arribar-hi per casualitat, un 50% la coneixien

(segurament perquè abans d'anar a parar aquí, havien estat vivint en poblacions properes).

En total, un 56% sí que coneixia la seva residència actual, però un 44% no la coneixia ni n'havia sentit a parlar mai. Amb això podem comprovar també que majoritàriament aquests immigrants abans de sortir del país s'informen bé per poder tenir més èxit en la seva emigració.

Pregunta núm. 8

- Quant de temps fa que viu aquí?

En aquesta pregunta passa el mateix que a la pregunta número 4 que hi ha una xifra molt elevada de gent que no l'ha contestat, no perquè no la responguessin, sinó perquè no la contestaven bé, especificant-me quants dies, setmanes, mesos o anys feia que vivien aquí (n'hi havia 9 dels quals no van contestar bé la pregunta, que com a mínim feia un any que hi vivien; 3, que com a mínim feia un mes, i 2, que tan sols feia setmanes). Els percentatges de la gràfica fan referència al total dels enquestats.

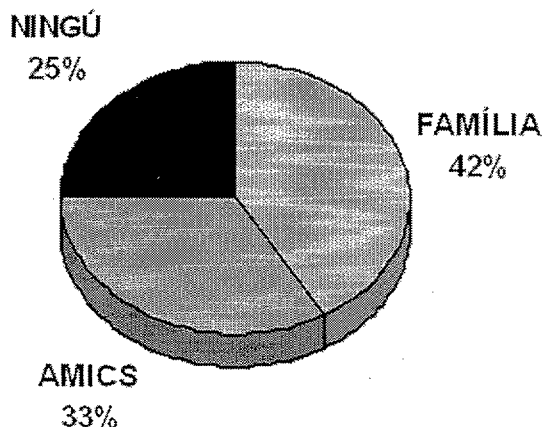
Dels resultats obtinguts, podem observar com, de la gent que ha respost la pregunta correctament, un 68,2% fa més d'un any que hi viu; un 54,5%, porta més de dos anys; un 40'9% fa més de tres anys; un 22,7%, més de quatre anys, i finalment un 18,2% porta més de cinc anys.

Dels que fa menys d'un any que viuen aquí, un 85,7% porta menys de tres mesos que viu aquí i la mitjana de temps que fa que hi resideix és de gairebé 3 mesos (2,79 mesos).

Podem comprovar com, a partir dels anys que han anat passant, s'ha mantingut constant el flux de gent que ha vingut cap aquí i, fins i tot, s'ha arribat a incrementar aquest últim any fins a arribar a doblar-se. Aquesta constant segurament es mantindrà en els pròxims anys, però anirà baixant progressivament si es produeix el desenvolupament econòmic del país, cosa que els mateixos romanesos, sent molt optimistes, creuen que propiciaran els resultats de les últimes eleccions en què va guanyar el model capitalista, que aquesta tendència finalitzarà d'aquí uns quants anys i que el punt d'inflexió es trobarà en la més que probable entrada de Romania (juntament amb Bulgària) a la Unió Europea el 2007. Però, definitivament, la situació ha de canviar molt perquè això es produeixi.

Pregunta núm. 9

- Amb qui està vivint aquí?
 - Quants familiars té vivint a Uldecona
 - Quants familiars té vivint a Espanya

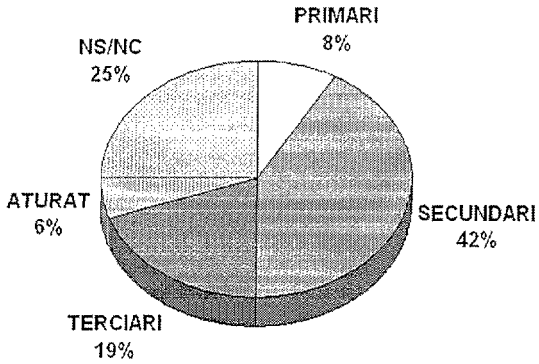
En un principi, es pot comprovar com no hi ha gaire diferència entre el nombre de romanesos que viu amb la seva família, els que viuen amb amics i els que viuen tots sols o amb ningú dels casos anteriors, com podria ser que visquessin amb alguna am estat o que tinguessin una parella espanyola o d'un altre país. Una proporció alta de la població romana, fins al 42%, conviu amb la seva família, ja sigui amb tota la família o amb part dels seus components; al voltant del 33% viu amb coneguts seus o amics també procedents de Romania i finalment el 25% és el que hi resideix tot sol o amb cap altre immigrant romanès.

Com podem observar, actualment hi ha una mitjana força alta quant a familiars que tenen aquests romanesos a Uldecona, amb 2 familiars per persona (2'14 familiars), la qual cosa ens fa pensar que la majoria d'aquesta gent porta, com a molt, poc més de 5 anys (2 anys de mitjana) que ha arribat aquí i s'hi ha establert. També el que podem comprovar és que, quan els components d'una família emigren, ja sigui individualment o per grups, se solen reunir en una mateixa població o en una mateixa zona, per poder estar més junts i ajudar-se entre ells quan els faci falta. Això ho podem comprovar en veure com de mitjana a Espanya només tenen 2,85 familiars, 0,71 familiars més que a Uldecona.

Pregunta núm. 10

- Quin és el seu ofici aquí?
- Quin tipus de contracte té?
- Quantes hores treballa?
- Quin és el seu sou mensual?
- Creu que està ben pagat?
- S'hi troba a gust?

Sector al qual pertany el seu ofici

Un cop hi arriben, a la majoria li toca canviar de feina i no pot continuar fent el que més li agrada i el que millor sap fer, es conforma amb el que troba molts cops «sense papers». La majoria, tal com va passant el temps, s'hi adapta, pot estalviar uns diners, i es pot permetre el «lux» d'escollir una feina més adequada a les seves qualitats i condicions, amb unes condicions laborals òptimes i un sou més elevat.

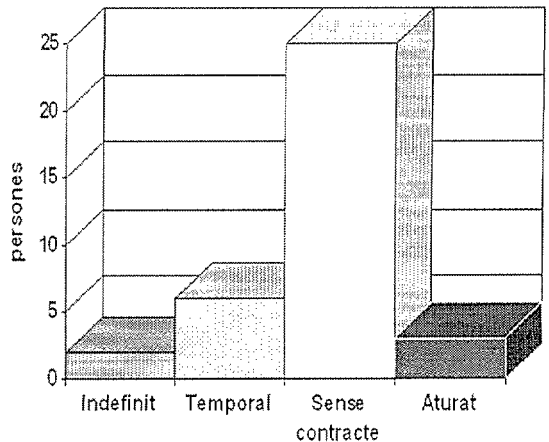
No hi ha grans variacions entre els resultats obtinguts d'aquesta gràfica i els obtinguts anteriorment a la pregunta núm. 2, la secció «Sector al qual pertanyia el seu ofici», en què es parlava sobre el sector a què pertanyia l'ofici en què treballaven quan vivien a Romania. La proporció de gent que treballa al sector primari no ha variat quasi gens, ha passat del 6% al 8% (només una persona més treballa en aquest sector).

L'únic canvi apreciable es troba al sector secundari i al terciari, ja que el primer ha augmentat considerablement (un 6%) fins a arribar al 42% i el segon ha disminuït amb una proporció més elevada (un 9%) fins al 19% del total. Aquest canvi és a causa principalment de la necessitat de mà d'obra en els diferents tipus d'indústries o empreses del sector secundari que tenim: com podrien ser les fàbriques auxiliars de mobles (de

components), fàbriques de muntatge de productes elaborats, etc. També, com a empreses «absorbents» d'aquesta mà d'obra estrangera, hi ha les que es dediquen a la construcció, que accepten molt els treballadors sense contracte (per no haver-ho de declarar a hisenda) i aquest és el seu cas. Finalment, també trobaríem les pedreres, on la feina és molt dura i intensa, però molt ben pagada. També és a causa que aquestes feines no plauen a la majoria de gent d'aquí; en canvi, ells, els romanesos i les romaneses, sí que les accepten fàcilment. La gent d'aquí prefereix tenir uns oficis més remunerats i més estables com podrien ser algunes feines que trobem al sector terciari.

Finalment, podem observar com, del total de romanesos enquestats, un cop hi han arribat, només un 6% estan a l'atur, molt per sota de la mitjana que tenien aquests mateixos romanesos quan vivien a Romania, que era del 10,7%. També aquesta mitjana es troba molt per sota de la mitjana espanyola total que és del 10,5%; en canvi, és molt semblant a la mitjana que hi ha en total a Romania (hauríem de parlar de percentatge censat i no de percentatge real).

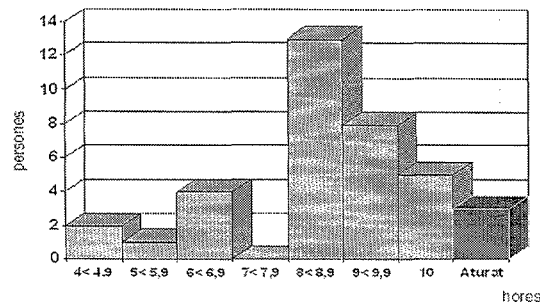
Contracte

Tots els immigrants, o la majoria, quan arriben aquí, vénen molt forçats per la seva situació i quasi sempre «sense papers» per trobar feina. Aquesta actitud és utilitzada per alguns propietaris de diferents negocis i empreses per abusar-ne i explotar-los, els imposen unes condicions de treball, uns drets i un sou per sota dels que rebria una persona de nacionalitat espanyola i, si aquest no l'accepta, només ha d'esperar o anar a buscar-ne un altre que sí que l'accepti. També, moltes vegades, aquests propietaris ni els proposen contractar-los per evitar de tramitar papers i per no haver de pagar res a l'Estat per a la seva contractació. Aquesta situació és acceptada per alguns immigrants, ja que reben diners a compte de no tenir contracte ni assegurança. Però, altres cops, no volen aquest tipus de relació laboral, ja que, si tinguessin contracte, els podrien tramitar la documentació perquè obtinguessin el permís de residència indefinit i tenir la tranquil·litat i l'estabilitat d'una feina segura.

A la gràfica, aquesta teoria demostra clarament que és una realitat: podem observar com hi ha més gent treballant sense contracte que gent treballant amb contracte temporal o indefinit i gent a l'atur junts. El percentatge total de romanesos i romaneses que treballa sense contracte en relació amb la gent que treballa en total és d'un 75'8%, és a dir, que una gran majoria dels immigrants romanesos treballa il·legalment, treballa sense el control de l'Estat i, per tant, sense la seva protecció davant dels riscos que això suposa.

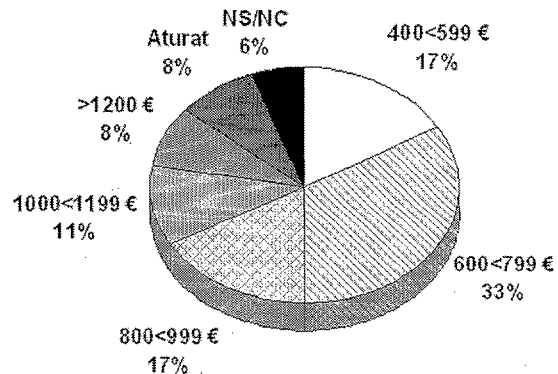
Hores

Com podem comprovar, la gràfica ens mostra que els romanesos treballen les mateixes hores de mitjana (8,09 hores) que la mitjana que hi ha aquí, que és de 8 hores diàries.

Però el que podem observar és que per sobre de les 8 hores hi ha 14 romanesos o romaneses, i per sota només n'hi ha 7, és a dir, que hi ha el doble de gent que treballa per sobre de la mitjana que de gent que hi treballa per sota. Això és perquè la majoria de romanesos i romaneses, quan arriben aquí, el que volen és treballar el màxim d'hores que puguin per poder guanyar més diners i molts cops demanen als seus caps si els deixen treballar més hores. Això ho solen fer quan fa poc temps que hi són, ja que necessiten els diners per a ells i, molts cops, per enviar-los a la família que han deixat a Romania. Tal com va augmentant el temps que hi viuen, quan ja tenen uns diners estalviats, es tranquil·litzen i deixen de treballar tantes hores per poder viure en unes condicions més favorables. També el que podem afirmar és que els que treballaven menys hores o eren romaneses que es dedicaven a fer neteja per les cases o gent que es dedicava a l'hostaleria (ja que aquests en no treballar alguns dies entre setmana els feia descendir la mitjana).

Sou (total)

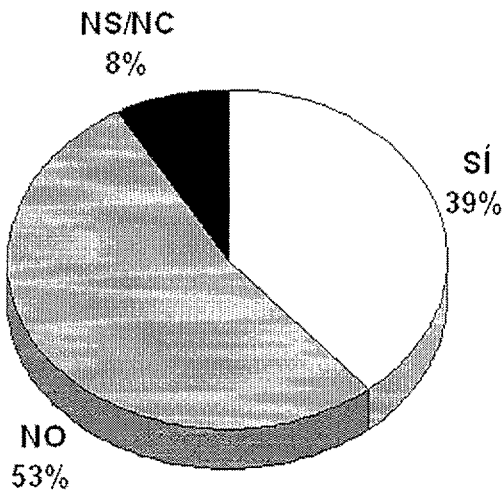
El sou mínim cobrat per alguns romanesos i romaneses és de 400 €, el qual és inferior al salari mínim espanyol que es troba entre els 450 € i els 500 €, és a dir, que hi ha un 11,1% que no cobra ni el salari mínim que marca la llei. I el sou màxim cobrat, que és de 1300 €, no arriba ni al salari mitjà espanyol, que està vora els 1500 €.

El sou mitjà total és de 753 € mensuals, molt per sota, quasi la meitat, del salari mitjà espanyol (es manté la mateixa constant que quan vivien a Romania en què els que han emigrat cap aquí cobraven de mitjana uns 100 € mensuals i la mitjana total romanesa era de 200 €).

El sou mitjà de les romaneses és de 586,36 € i un 8% estan aturades. El sou mitjà dels homes és de 848,65 € i només un 4% està a l'atur.

Encara que la desproporció entre el que cobren les dones i els homes és molt gran, els homes cobren un 44,7% més. És exactament la mateixa desproporció que en el cas espanyol en què els homes cobren un 45% més que les dones (INE).

Creu que està ben pagat?

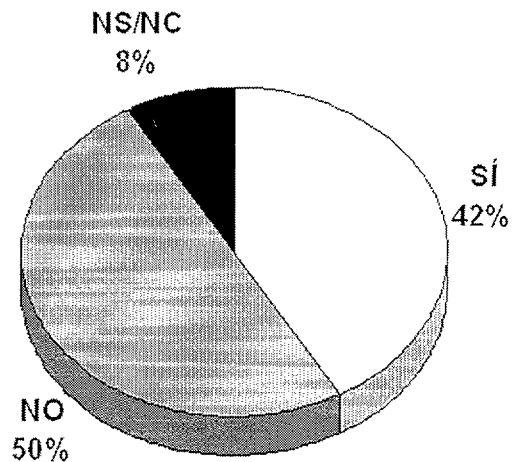
Una majoria absoluta de la gent que ha respost la pregunta està descontenta amb el sou que rep a canvi de la feina que fa o

de les hores que treballa. La majoria suporta la seva situació laboral pel fet de no tenir els papers en regla, per no tenir contracte laboral i per la inseguretat que això els aporta, sabent que, si se'n queixen, els poden despatxar fàcilment sense cap compromís i quedar-se al carrer. Molts cops també el que passa és que hi ha gent que, en veure el moment de debilitat pel qual passa aquesta gent, se n'aprofita i els explota al màxim que pot i, si pot, no els paga o els fa treballar a canvi de favors. Aquest sentiment d'explotació i abús que tenen perjudica la relació entre ells i nosaltres, provoca que s'hi tanquin i no s'hi adaptin millor.

El 50% dels homes i el 73% de les dones que han respost la pregunta opinen que la feina que fan no està ben remunerada. La mitjana de sou de la gent que ha contestat que no és de 686,47 € i treballa una mitjana de 8,2 hores diàries (un 52,6% treballa més de 8 hores).

La mitjana de sou de la gent que ha respost que sí és de 833,79 € i treballa una mitjana de 7,4 hores diàries (un 28,6% treballa més de 8 hores).

S'hi troba a gust?

La majoria dels que han respost la pregunta ha expressat que no es troba a gust

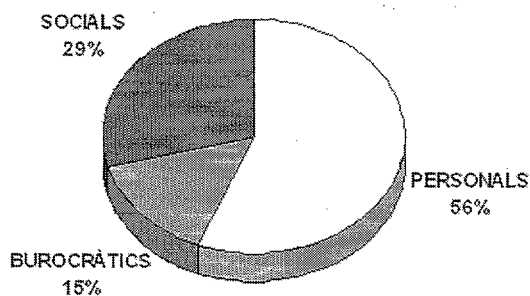
amb la seva feina, ja sigui per les condicions laborals en què està, pel sou que cobra, per les hores que treballa... O també potser que no estigui a gust perquè la feina en si no li agrada i preferiria treballar en una altra cosa.

Per molt que no s'hi troben a gust, quan fa poc temps que són aquí, es conformen amb el que aconsegueixen, però tal com van estalviant diners, s'estableixen i millora el seu nivell de vida, es van fent més exigents i cada cop volen unes condicions de treball millors i una feina més adequada a les seves característiques i qualitats.

El 42% dels enquestats afirma que sí que es troba a gust amb la seva feina, perquè és gent que ha trobat una feina que li agrada o que, si no li agrada la feina en si, li agrada l'horari en el qual treballa, el tracte que tenen amb ell i ella, etc.

Pregunta núm. 11

- Quins són els principals problemes que li ha plantejat, li planteja, o li pot plantejar viure aquí?

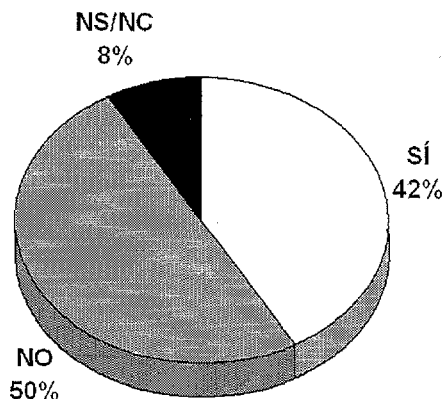
Al 56% dels romanesos, és a dir, a més de la meitat, el principal problema que li planteja viure aquí són els tipus de problemes personals com podrien ser l'enyorança del país, dels seus costums i la seva cultura, o l'enyorança dels familiars i/o dels amics que s'hi han deixat; també un problema personal seria el fet de no estar a gust amb la seva feina actual.

El segon problema més extens entre els romanesos és tot aquell que està relacionat amb la integració. Encara que hi hagi molts trets característics entre romanesos i catalans, molts més que amb els nord-africans per exemple, a aquests romanesos els costa molt integrar-se al cent per cent entre nosaltres, amb la nostra llengua i amb els nostres costums, ja sigui perquè, com que n'hi ha tants, s'agrupen entre ells i no s'obren a la nostra societat o perquè nosaltres mateixos els deixem marginats i no ens dirigim a ells per igual que amb els de la nostra nacionalitat.

La tercera opció que se'ls presentava a aquests romanesos era la dels problemes burocràtics, és a dir, el problema d'aconseguir «els papers», però com podem veure, aquest tema que empensava que seria el problema principal, per a ells no l'és, sinó que és el problema que menys els preocupa dels tres que hi havia per escollir. Això és a causa que pròximament, amb el pla que va a posar en marxa el govern de l'Estat espanyol de regulació de la gent «sense papers», veuen que els serà molt més fàcil obtenir-los que solucionar els altres problemes, ja que els altres depenen d'ells o de nosaltres i no de l'Estat directament.

Pregunta núm. 12

- Ha millorat el seu nivell de vida?

El nivell de vida d'aquests romanesos canvia bruscament de quan vivien a Romania a quan s'instal·len aquí, o almenys a la majoria, ja que al seu país vivien en unes condicions molt poc favorables, però malauradament encara hi ha casos en què aquests romanesos no poden millorar les seves condicions, i generalment això passa a la gent que no troba feina (si no troben feina és perquè no deuen voler treballar de qualsevol cosa, ja que de mà d'obra encara en fa falta, ja sigui a l'agricultura, a la indústria i a la construcció, o al sector serveis). O aquesta gent que no se'n surt sol ser gent que arriba aquí tota sola o amb un grup d'amics reduït i que no té relació amb els romanesos d'aquí.

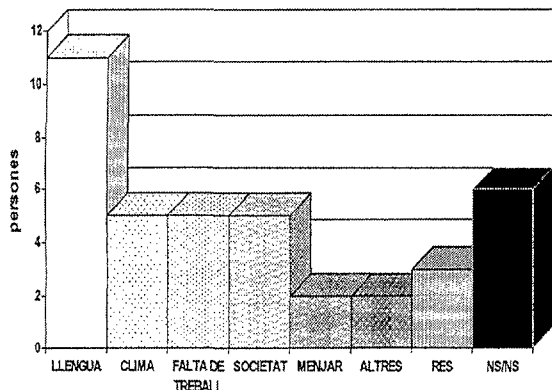
Com podem veure, el fet que aquests romanesos creguin que els ha millorat la vida o no és molt subjectiu i depèn de les aspiracions de cadascun, ja que per exemple igual n'hi ha un que allí cobrava 115, i aquí en cobra 400, i afirma que sí que li ha millorat la vida; en canvi, també n'hi ha un que cobrava 110, i aquí en cobra 1300, i opina que no ha millorat el seu nivell de vida, és a dir, que és molt relatiu al caràcter, a l'ambició i als problemes no econòmics que pugui tenir cada romanès.

Pregunta núm. 13

A què li ha costat o li costa més adaptar-se?

- Què li agrada més?
- I menys?

A què li ha costat o li costa més adaptar-se?

En ser una pregunta oberta, cadascú podia contestar el que volia i hi ha hagut gent que m'ha respost més d'una cosa. Un cop he recollit totes les dades, les he agrupat en diferents grups.

La resposta més comuna entre els enquestats ha estat que al que els ha costat més adaptar-se és a la llengua, és a dir, al català o al castellà, amb un 28% dels enquestats. A pesar de ser el que ha rebut més vots, els romanesos tenen certs avantatges sobre altres immigrants d'altres nacionalitats, ja que la seva llengua, com que és d'origen romànic, igual que el català i el castellà, té moltes semblances tant en el lèxic, com en la sintaxi, etc. No com passa amb el rus o, encara més, amb l'àrab, que és totalment diferent.

El clima de Romania és un clima continental: els hiverns són molt gelats i secs, i els estius són càlids i plujosos. En canvi, el nostre clima és un clima mediterrani en què els hiverns no són tan freds, però els estius són molt més calorosos. Per això, un 13% dels enquestats ha respost que aquest ha estat el factor que els ha fet la vida més difícil aquí.

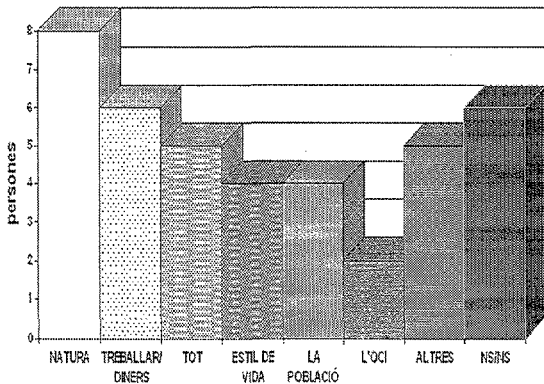
També, com a factor determinant tenim *la falta de treball* que, per a un 13%, ha estat al que els ha costat més adaptar-se. Aquest percentatge de gent té una mitjana de 36 anys i un sou mitjà de 650, (un 50% d'ells cobra menys del salari mínim).

Un altre problema al qual els ha estat o els és més difícil adaptar-se és a la societat, amb un 13% també. Aquest grup conté totes aquelles respostes que tenien a veure amb els problemes socials, com seria el cas de gent que ha respost que al que els ha costat més adaptar-se és al racisme, als horaris de les botigues, la forma de vestir o a la població.

Com a següent problema que ha estat votat per més gent trobem el menjar, amb un 5%. El menjar a Romania es caracteritza per uns sabors més forts que aquí, per

exemple, el formatge típic romanès té un sabor molt més salat que els que elaborem aquí, fins i tot la carn, ja sigui d'aviram, bovina, etc., té un sabor més fort, més gustós (segons el paladar romanès). Quan arriben aquí troben que el menjar no té gust, perquè és massa suau per al que ells estan acostumats.

Què li agrada més?

També en aquesta pregunta, en ser de resposta oberta, he obtingut molts tipus de respostes i hi ha hagut gent que ha contestat més d'una cosa. Les respostes les he agrupat en els següents grups:

El que agrada més, o el que han respost els enquestats que els agrada més del nostre país, és la natura, ja sigui la natura en si (el 37,5% d'aquest grup), com el mar en concret (el 50% d'aquest grup), ja que Romania és un país que només té 225 km de costa amb el mar Negre, al sud-est (Dobrogea), que és la zona més turística del país (és típic que els romanesos, a l'estiu, hi vagin de vacances); o el clima (el més segur és que es referien al clima que fa aquí als hiverns, ja que és molt més suau que el seu).

Una part d'aquests romanesos, un 15%, va respondre que el que li agradava més era treballar i els diners. Aquesta gent em penso que no va entendre bé la pregunta, perquè, en lloc de contestar-me que és el

que li agradava més del nostre país, em va respondre el que més li agradava fer.

A un 13% dels enquestats li agrada tot, és a dir, que no hi ha res que li desagradi, o no hi ha res que li agradi més per sobre de les altres coses, ja que alguns d'aquests, a la pregunta següent, afirmaran que sí que hi ha coses que no els agraden.

A un 10% dels enquestats, el que li agrada més és el nivell de vida que pot assolir vivint aquí, i també l'estil de vida, que és potser un estil de vida més modern que l'estil de vida de gairebé la majoria dels romanesos, que dedica quasi totes les hores del dia a treballar i no dedica tant de temps a l'oci o a la família.

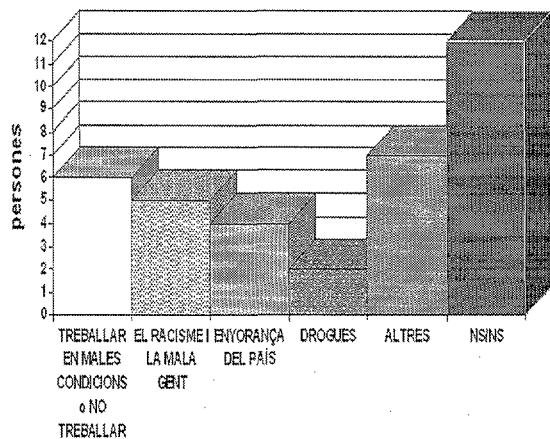
A un altre 10%, el que li agrada més és la població d'aquí, el caràcter de la gent.

A un 5%, el que li agrada més és la varietat d'oci que hi ha, ja sigui en esports, llocs de lleure... com molts d'aquests m'han afirmat, la diversió és el que els agrada més.

Després hi ha hagut unes quantes respostes que només les havia respost una persona, que he inclòs en el grup d'altres. Aquest grup conté des de gent que m'ha respost que el que li agrada més és la justícia, fins a gent que m'ha afirmat que el que li agrada més és la bona conservació dels llocs turístics.

Finalment hi ha hagut un 15% dels enquestats que no m'ha contestat res.

Què li agrada menys?

El que agrada menys a més romanesos és el treball dur, el treball amb males condicions laborals, el treball nocturn i treballar tota la setmana sense tenir cap dia lliure. També dins d'aquest grup he inclòs els que m'expressaven que el que els agradava menys era no trobar feina, la manca de feina. Fins a un 16,7% dels romanesos l'ha escollit com a cosa que li agrada menys.

El segon problema que agrada menys és el tracte de menyspreu i racisme que puguem tenir envers ells, es queixen de la «mala gent» que s'intenta aprofitar d'ells i no valora la feina que fan. Fins al 13,9% ha escollit aquesta opció com la que li agrada menys.

El tercer factor que els agrada menys d'estar aquí és el fet de viure tan lluny de Romania, no poder estar amb tota la família (encara que cada cop més famílies senceres emigren), ni amb els amics de tota la vida. També és molt important l'enyorança dels costums i la cultura que van haver d'abandonar, etc. Fins a l'11,1% l'ha escollit com el que li agrada menys de viure aquí.

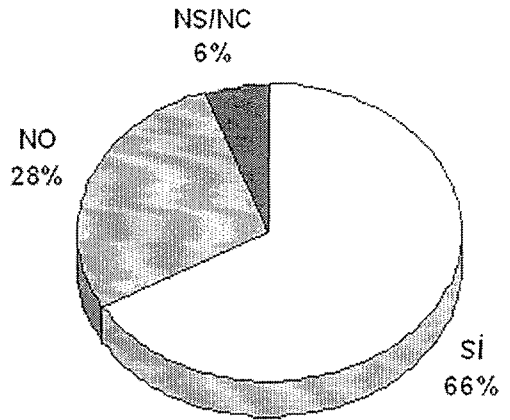
La quarta opció més votada per aquests immigrants són les drogues, ja sigui l'alcohol com tots els altres diferents tipus de drogues i, especialment, el fet que hi hagi tants joves que es droguen. Aquesta resposta ha estat utilitzada pel 5,6% dels enquestats.

Finalment, en l'apartat d'altres podem trobar des del fet que no hi hagi botigues que estiguin obertes les 24 hores al dia fins al problema de l'odi entre els romanesos, passant per les altes temperatures que fa a l'estiu. Aquest grup d'altres representa el 19,4% dels enquestats.

En aquesta pregunta hi ha hagut un 33,3% dels enquestats que no l'ha contestat, ja sigui perquè no hi ha res que no li desagradi o perquè no ha sabut què contestar.

Pregunta núm. 14

- La vida aquí respon a les seves expectatives?

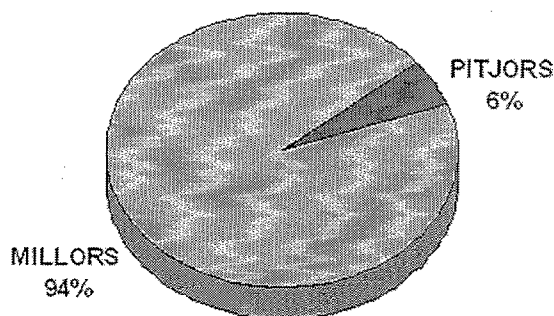

Segons les pròpies paraules dels romanesos, quan surten de Romania com a emigrants per anar a viure a un altre país, sempre tenen l'esperança que la seva vida canviarà i en millorarà el nivell de vida, ja que per a ells és un gran sacrifici el fet de deixar-ho tot i venir-hi, però cadascun té unes expectatives diferents: n'hi ha que són més ambiciosos i també molts cops més ingenus, que es pensen que la vida aquí és molt fàcil i, un cop hi arriben, comproven que les coses no són com s'esperaven, que han de treballar molt si volen guanyar diners; molta d'aquesta gent és la que li sol costar més adaptar-s'hi, ja que només arribar volen portar un nivell de vida que no es poden permetre (en els casos més extrems, aquests són els més problemàtics). També hi ha un altre tipus de romanesos més realistes que emigra amb la mentalitat de buscar feina i treballar el màxim d'hores possibles per poder guanyar més diners. Aquesta gent és la que primer sol trobar feina, perquè estan disposats a treballar i en quasi tot tipus de feina, per a poc a poc anar millorant les seves condicions de vida i laborals.

El sou mitjà de la gent que ha respost que sí és de 813 € i el de la gent que ha

respost que no és de 645 €. En canvi, hi ha gent que cobra 400 € i manifesta que la seva vida aquí sí que respon a les seves expectatives i n'hi ha que cobren 1000 € i expressen que no.

Com són respecte a les que tenia al seu país?

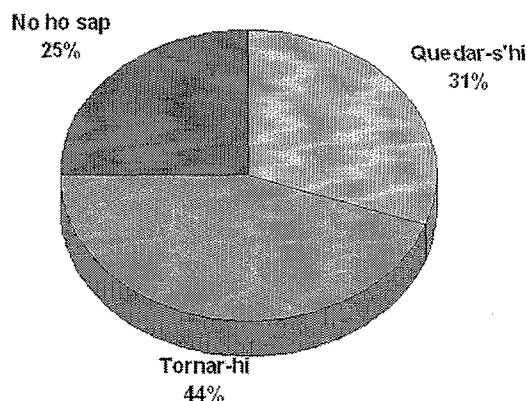
Com podem observar a la gràfica, les expectatives que un romanès té quan viu fora de Romania són millors que quan hi viu.

Quan un romanès viu a Romania ja preveu que el que li depara el futur és un seguit de problemes per sobreviure el dia a dia, sabent que haurà de treballar molt sense estar mai segur si cobrarà pel que ha treballat i sabent que difícilment podrà assolir una feina estable i viure tranquil·lament. Quan un romanès emigra a un altre país més desenvolupat, sap que més o menys el futur li depararà una vida millor que si s'hagués quedat a Romania i que segurament li tocarà també treballar molt, però amb la seguretat d'un sou estable amb què podrà viure i permetre's alguns capritxos i «luxes».

Pregunta núm. 15

- Quines són les seves previsions per al futur?

En aquesta pregunta el que volia era comprovar si els romanesos tenien clar el seu futur i si tots majoritàriament en tenien les mateixes previsions, però, com hem pogut observar, la cosa no ha estat així. De les tres respostes possibles, no n'hi ha cap

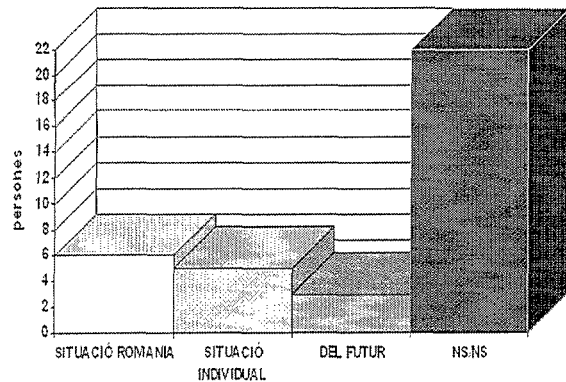
que destaquí molt per sobre de les altres, l'única que ha rebut un percentatge més elevat ha estat la que deia que en un futur tornaria a Romania, amb un 44%. Els que m'han respost que fan intenció de tornar-se-n'hi ho diuen perquè veuen com a poc a poc la vida a Romania ha anat millorant i han vingut aquí a viure mentre es produeix aquesta transició del seu país cap al capitalisme. L'altra opció, l'oposada a aquesta, és la que deia que la seva previsió era quedar-se a viure a Espanya per sempre, o almenys tenir la intenció de quedar-s'hi per molts anys, amb un 31% dels enquestats. L'altra opció que quedava era per als indecisos, per a aquells que encara no tenien clar si s'hi quedarien o se'n tornarien a Romania, que ha rebut un 25% de les respostes.

He creuat aquesta pregunta amb la del temps que fa que viu aquí (la pregunta 8), per observar si hi ha alguna relació entre aquests factors. Els resultats d'aquest creuament han estat els següents: la gent que manifesta que se'n vol tornar cap a Romania, porta de mitjana quasi dos anys vivint-hi (1,83 anys); la gent que respon que vol quedar-s'hi, porta de mitjana poc més d'un any (1,03 anys); i la gent que no sap què fer, que està indecisa, fa de mitjana poc més de tres anys (3,17 anys). És a dir, que segons els resultats del creuament, hi ha diferents etapes dins la vida d'un immigrant romanès quan viu aquí entre

nosaltres: la primera etapa és l'optimista, quan un cop arriben al país d'acollida amb la intenció de quedar-s'hi per sempre. Quan ja fa cert temps que hi romanen, encara que els ha millorat la vida a la majoria notablement, tenen ganes de tornar-hi, ja que han de treballar molt per poder mantenir aquest nivell de vida i l'enyorança del país i dels que t'hi has deixat és un vincle molt fort i difícil de superar. I, finalment, arriba la tercera, però no última etapa, en què majoritàriament quan ja fa certs anys que viuen aquí, ja han pogut portar part de la família i, si han tingut sort, tenen una feina estable. És en aquest moment en el qual a un romanès se li fa més difícil decidir-s'hi, ja que no sap si quedar-se a viure aquí ara que s'ha estabilitzat o tornar-se'n a Romania, que malgrat tot és la terra on va nèixer, va créixer i va madurar com a persona.

També el que vaig preguntar a alguns d'ells i elles és si pensaven que aquest èxode de romanesos i romaneses s'acabaria en algun moment. Segons el que ells pensen, sí, però per això han de passar molts anys i la situació del seu país ha de canviar molt.

De què depèn?

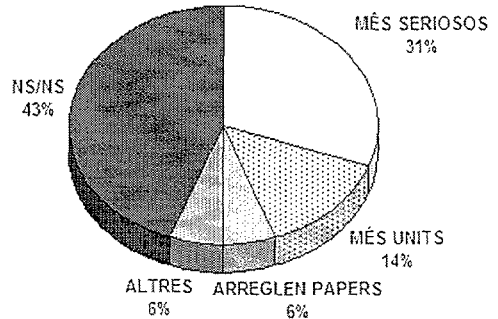
Un 43% expressa que el fet d'anar-se'n o quedar-se dependrà sobretot de la situació econòmica en què es trobi Romania en els pròxims anys, animats amb els resultats de les últimes eleccions amb un

govern capitalista.

El 36% ha respost que s'hi quedarà o se'n tornarà segons com li vagi, segons quina sigui la seva situació econòmica. Hem de tenir en compte que si un romanès ve aquí per dos anys i aconsegueix estalviar, per exemple, uns 12.000, quan torni al seu país amb aquests diners es podrà comprar un pis.

Pregunta núm. 16

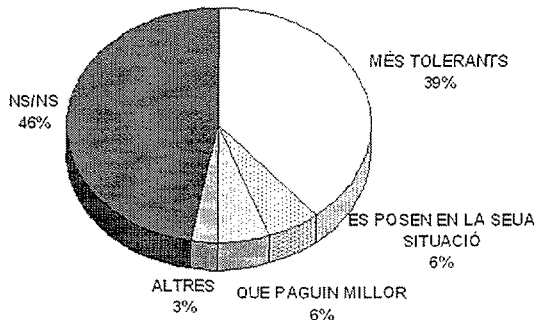
Per part dels romanesos:

El 55% ha respost que els romanesos han de ser més seriosos en la seva feina i treballar per evitar que s'associï la seva imatge amb la delinqüència.

El 25% pensa que el que han de fer és estar més units entre ells i ajudar-se quan els faci falta.

Per part dels espanyols:

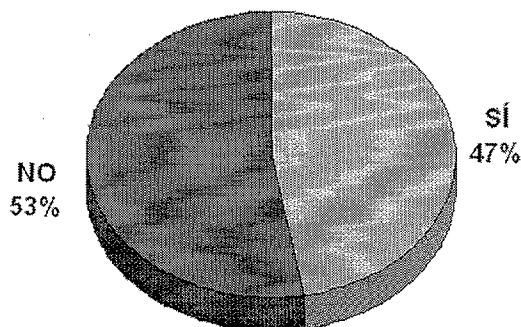
El que ens demanen els romanesos, a nosaltres, perquè millori la seva integració ho podríem resumir en una

frase: «Que els tractem com si haguessin nascut aquí».

Un 74% el que demana és ser tractat amb amabilitat i respecte i ser valorat per la seva feina.

Pregunta núm. 17

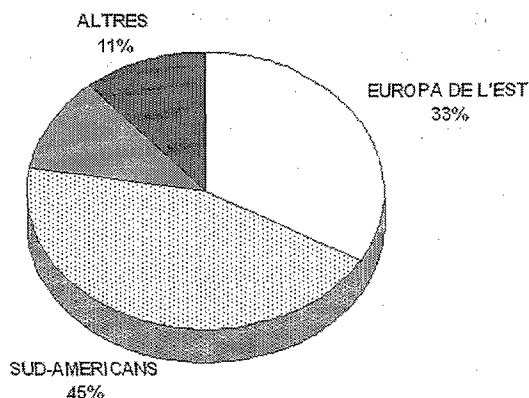
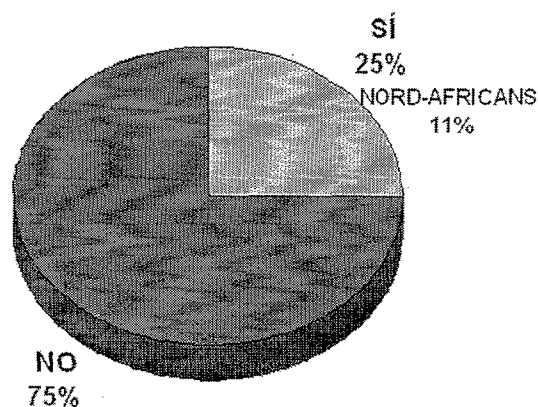
- S'hi relaciona amb alguna de elles?

Més de la meitat de romanesos no mantenen contacte amb els grups del seu país. Caldria destacar, com dèiem a la pregunta número 15, en què es parlava de les males relacions i les tensions que hi ha entre els mateixos romanesos, que no s'ajuden entre ells si no és que ja es coneixien abans d'haver-hi vingut, sinó tot el contrari, ja que es veuen com una competència.

Pregunta núm. 18

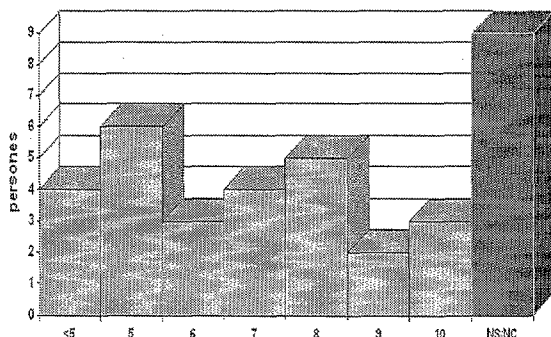
- Té relació amb altres grups d'immigrants?

Les enquestes demostren que es relacionen poc amb immigrants d'altres països. Amb qui més es relacionen aquests romanesos és amb els sud-americans, fins a un 45%. Això pot ser a causa que, des de fa anys, al poble hi ha un locutori propietat d'uns sud-americans (on vaig anar a passar enquestes) que ha estat lloc de reunió de molts romanesos i on aquestes dues cultures s'han mesclat i relacionat. Potser això demostra la necessitat de crear àrees de trobada interculturals.

Pregunta núm. 19

- Valori el seu grau d'integració dins d'una escala de l'1 al 10:

La nota mitjana és un 6'22, és a dir, que el grau d'integració dels romanesos està, segons ells, bé, però que encara els falta molt per arribar a l'excel·lent.

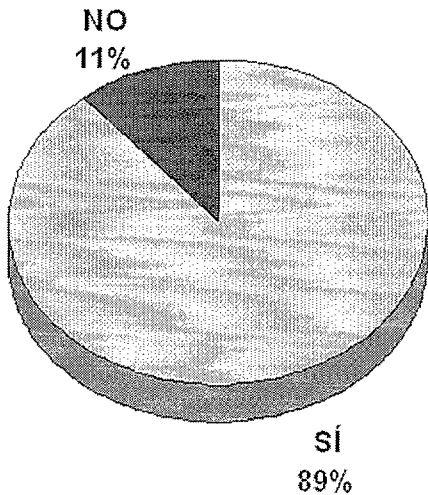
Si creuem aquesta pregunta amb la del temps que fa que viuen aquí, podem

comprovar que la puntuació que es posen els romanesos sobre el seu nivell d'integració és gairebé proporcional al temps que fa que hi resideixen.

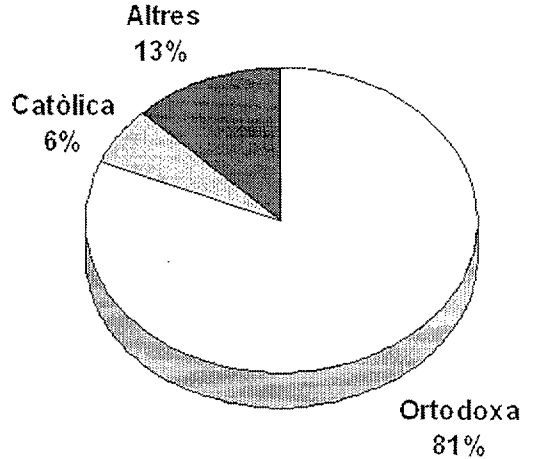
Els homes es posen de mitjana un 6,7 i les dones, un 4,9; és a dir, que els homes s'autoavaluen amb un bé quasi notable i les dones no arriben per poc al suficient. Això pot ser a causa segurament que els homes porten una vida diària amb més oci i perquè potser tracten amb més gent, mentre que les dones es queden més tancades a casa i potser no s'hi relacionen tant.

Pregunta núm. 20

- Creu en alguna religió?
- Quina:

El 89% dels enquestats declara que practica alguna religió o almenys en segueix els ideals. Aquest percentatge és superior al de la gent que es declara com a religiosa a Espanya. A Romania, creure en alguna religió i practicar-la és un fet més quotidià i més arrelat entre la població que aquí. Vindria a ser una situació molt semblant a la que es vivia aquí fa uns 40 o 50 anys, en què la majoria de la població era creient i practicant.

La religió més practicada pels romanesos enquestats és l'ortodoxa, amb un 81% del total, igual que a Romania que és practicada pel 87%. La segona religió més practicada és la catòlica amb un 6%. A Romania es declara catòlica el 5% de la població. Com podem observar, ni hi ha cap sector religiós que emigri més o menys sinó que el problema es troba en tots iguals.

Conclusions generals

La problemàtica de l'emigració està estesa per tot Romania i és un fenomen que està, pel que sembla, destinat a durar molts anys i a fer-ho amb gran intensitat, ja que cada any es duplica el nombre de romanesos residents (a Espanya, l'any 2003 va augmentar més del 100% respecte a l'any 2002). Però és cert que hi ha certes zones de Romania on hi ha una concentració més alta de romanesos i romaneses que han emigrat. Les característica principal d'aquestes zones és la proximitat que tenen amb el món occidental, ja sigui físicament (es troben a prop de les fronteres de l'oest del país) o cosmopolita (viuen en nuclis urbans en els quals els mitjans de comunicació i la influència d'occident són més notables).

La població emigrant romanesa, actualment, té algunes característiques molt

semblants a la dels altres grups d'immigrants de nacionalitats diferents: una mitjana d'edat molt baixa, a prop dels 30 anys (l'emigració de gent de la tercera edat és pràcticament nul·la) i el sexe majoritari d'aquesta població sol ser el masculí (a prop d'una proporció del 60% d'homes).

També comparteixen que la causa generalitzada de la seva emigració és l'economia. En el seu cas, han emigrat d'un dels països més pobres de l'Europa de l'est i el més pobre de la futura Unió Europea dels 27. També per la situació econòmica de cadascun que, en general, cobrava un sou insuficient fins i tot per sobreviure a Romania (cobrava de mitjana la meitat del salari mitjà quan, a més, els preus de consum, els últims anys, han augmentat desproporcionadament als sous). Un element diferenciat d'aquesta població és que un percentatge important té com a mínim estudis secundaris, a diferència dels altres grups d'immigrants, com àrabs o sud-americans, que pràcticament vénen sense cap tipus d'estudis.

També és característic de la immigració romanesa actual que tarda molt poc temps a decidir-se a emigrar, ja que avui dia tenen moltes facilitats a l'hora d'emigrar, en no trobar gaires impediments importants durant el viatge de vinguda (la majoria hi arriba com a turista) i a l'arribada (quasi sempre tenen l'ajuda dels familiars o coneguts que van emigrar abans que ells) l'únic problema que tenen és que el viatge els costa una xifra de diners important per a la seva renda. També és característic que hi ha una majoria que coneix el lloc on residirà (generalment perquè n'han sentit a parlar als romanesos i romaneses que coneixen que hi viuen).

Un cop aquests romanesos han arribat a Espanya, i especialment a Uldecona, la necessitat de trobar feina i no tenir «els papers» regularitzats per treballar-hi, accepten feina moltes vegades infravalorada (els paguen sous més baixos del que els pertany) i amb unes condicions

laborals desfavorables que els proporcionen molta inseguretat, en no tenir contracte (un 75,8% del total) ni seguretat social. Malgrat tots aquests inconvenients, a una gran majoria li millora notablement el nivell de vida i les expectatives de futur que tenia abans d'emigrar.

Per a tots ells, aquesta migració els proporciona molts canvis, uns d'ells favorables i uns altres, de perjudicials, a què s'hauran d'anar adaptant progressivament durant l'estada entre nosaltres. Als romanesos i romaneses, de tots aquests canvis que van experimentant i coses noves que van descobrint, n'hi ha que els costa més d'adaptar-s'hi, com seria el cas de la llengua, i n'hi ha que els agraden més i menys. El que els agrada més del nostre país i del nostre poble, principalment, és l'existència d'un mar tan a prop de casa (a Romania alguns podien arribar a tenir el mar a quasi bé 1.000 km) i també el fet de treballar i guanyar molts més diners i el que els agrada menys és treballar en males condicions laborals o el racisme d'alguna gent.

Aquesta arribada de romanesos pot ser temporal o indefinida, i això va ser una de les qüestions que els vaig preguntar. Les respostes van ser molt variades, però la que va repetir-se més va ser la de tornar a Romania, encara que, segurament, en el futur se n'acabaran quedant molts més dels que es pensen, ja que han de passar molts anys per tal que la situació del seu país canviï i, un cop hagin adoptat un nivell de vida superior al que tenien, segurament pocs voldran retornar al que tenien anteriorment.

També el que hem pogut comprovar és que els mateixos romanesos i romaneses entre si no tenen molt bones relacions a causa de les enveges que s'hi tenen. I amb els immigrants d'altres nacionalitats quasi ningú no es relaciona si no és que coincideixen a la feina o en les zones de lleure.

Una qüestió que es va plantejar als

enquestats, purament subjectiva, és sobre què haurien de fer els espanyols i els romanesos per millorar la relació entre ells i la integració dels segons. El que van contestar va ser que per part dels espanyols el que s'hauria de procurar és tenir un millor tracte amb ells, ser més tolerants, respectar-los... i, per part dels romanesos, ser més seriosos, fer el que els toca (és a dir, treballar i no delinquir) i estar més units entre ells.

Aquests immigrants s'assemblen molt a una bona part dels nostres avantpassats que pels mateixos motius (econòmics) i per unes circumstàncies semblants (règims polítics bastant ineficients en el terreny social i econòmic) van haver d'emigrar a països o comunitats veïnes (França, Alemanya, Catalunya...) per treballar al sector que la població de destí menyspreava (agricultura, construcció...) i van tenir, en general, una acollida molt millorable (discriminació, explotació, incomprensió...), perquè les barreres culturals (llengua, horaris, alimentació, costums...) no van permetre, en una major part dels casos, la integració.

Com podem observar, una millor integració dels romanesos i de tots els altres estrangers és possible i ho serà quan ells i nosaltres col·laborem per tal de poder descobrir i gaudir, l'oportunitat de conèixer, viure i compartir la riquesa de cadascuna de les diferents cultures, religions i races que tenim la gran sort de poder trobar en cadascun dels immigrants que tenim entre nosaltres. És a dir, a la feina hi ha una sèrie de dades que indiquen que la integració d'un poble com el romanès, bastant semblant al nostre (llengua, cultura...), presenta una sèrie de factors favorables per produir-se (voluntat i desig de la comunitat romanesa d'integrar-se i necessitat nostra d'integrar-la, perquè ens calen laboralment i demogràficament). I és per això que, en aquells aspectes que estan en mans de l'Administració, s'ha d'actuar sense ambigüitats (regularització de documentació, condicions laborals...). I la societat civil ha d'entendre que només el

contacte i el coneixement pot donar una imatge objectiva del col·lectiu i pot evitar les malfiances que només generen conflictes. Amb aquesta finalitat, hem de pensar com ens hauria agradat ser rebuts i tractats si fóssim nosaltres els emigrants i com ens agradaria que haguessin tractat, només fa uns anys, als nostres pares, avis, veïns, coneguts... quan van haver d'emigrar i, amb aquest sentiment, donar l'ajuda necessària perquè els que ho fan ara puguin tenir una millor integració.

BIBLIOGRAFIA

NIETO MOREJÓN, José. *Diccionario rumano-español/ español-rumano*. Barcelona: Gumma, SL, 2001.

PÀGINES WEB:

Informació general:

- Enciclopèdia lliure on-line, amb informació de tot tipus, fins i tot estadística (principalment en anglès):

<http://www.wikipedia.org>

- Informació sobre el país: l'ambient, la societat, l'Estat...:

<http://www.guiadelmundo.org.uy/cd/countries/rom/>

- Informació necessària per viatjar a Romania:

<http://www.mae.es/mae/index2.jsp?URL=Buscar.jsp>

- Pàgina web d'una agència de viatges amb informació sobre Romania:

<http://www.atlantic.ro/atlantic/index.htm>

- Pàgina amb informació sobre Romania i un mapa interactiu del país:

<http://www.pixton.org/TomsRomaniaMap.html>

- Pàgina en català amb bastant informació:

http://selene.uab.es/cs_iuee/catala/pol/candidats/romania.html

- Informació sobre les últimes eleccions celebrades a Romania:

<http://www.lukor.com/not-por/0412/13201023.htm>

<http://www.cubasocialista.cu/texto/cs0130.htm>

<http://www.litoral.com.ar/index.php3/diarios/2004/12/13/internacionales/INTE-02.html>

http://www.lanacion.com.ar/archivo/Nota.asp?nota_id=662844

- Mapes sobre l'ensenyament a tot Europa:
<http://www.infoeuropa.org/catala/cohesio/map46.htm#topc>

- Notícies sobre l'adhesió de Romania a la UE:

http://www.cincodias.es/solotexto/articulo.html?xref=20041216cdscdieco_11&type=Tes&anchor=cdscdseco

http://hebdomario.typepad.com/confidencial_7d/2004/10/bulgaria_rumani.html

- Enllaços de diferents pàgines dedicades a Romania:

<http://www.guiadelmundo.com/paises/romania/links.html>

- Pàgina d'informació general de Romania:

<http://www.turism.ro>

Estadística:

- Economia, població, salut, mapes i comparacions amb altres països:

<http://www.who.int/countries/rou/es/>

- Pàgina de l'Institut d'Estadística de Catalunya amb informació sobre l'economia:

<http://www.idescat.es/scripts/dce.dll?TC=3&ID=5102>

- Molt bones estadístiques i gràfiques sobre l'economia de Romania:

http://earthtrends.wri.org/pdf_library/

[country profiles/Eco cou 642.pdf](http://countryprofiles/Eco_cou_642.pdf)

- Pàgina molt interessant on hi ha estadístiques de sanitat, demografia, economia, ensenyament, cultura... de Romania (en anglès).

http://hdr.undp.org/statistics/data/cty/cty_f_ROM.html

- Pàgina molt interessant on hi ha estadístiques de sanitat, demografia, economia, ensenyament, cultura... d'Espanya (en anglès).

http://hdr.undp.org/statistics/data/cty/cty_f_ESP.html

- Portal dedicat només a Romania (en anglès):

<http://www.romania.org>

- Quadre amb estadística en el qual es comparen les diferents característiques de més de 30 països, entre ells Espanya i Romania:

<http://www.glencoe.com/sec/socialstudies/geography/gwg2003/databank/unit4.pdf>

- Estadístiques principalment de salut, demografia, tecnologia...

<http://www.socwatch.org.uy/es/fichasPais/140.html>

- Pàgina de l'Institut Nacional de Estadística en què parla sobre la immigració romanesa a Espanya:

<http://www.ine.es/inebase/cgi/um?M=%2Ft20%2Fp316%2Fa2003&O=pcaxis&N=&L=0>

Altres:

- Fòrum sobre Romania en què vaig penjar algunes preguntes:

<http://www.guiadelmundo.com/paises/romania/forums/index.html>